

1900. évi XL. sz.

III. évfolyam.

Budapest, 1900. július 8.

UJKOR

LAPOK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

II., Fhg. Albrecht-út 8.

== MEGJELENIK ==

minden vasárnap.

Tartalom:

Első megjelenésünk.
Vendégösök és Pinczerek
Aradon.
Egyesületek (A Magyar
Országos Pinczér Egye-
sület ügye a befejezés
előtt. — A M. O. P. E.
elők vez. bizottság ju-
nius 19-ki ülése. — A
Londoni Magyar Pin-
czér-Kör második éves
ünnepélye (Lach Ferenc)
— A szegedi p. egyeslet
évi jelentése.)
A Magyar Országos Pin-
czér egyesület alapsza-
bály tervezete.

A kisegítők.
Különfélék.
Üzleti híreink.
Gyászrovat.
Innen-Onnan. (A magyar
pinczérkéhez: vers Iris:
Bikli J. — Szálloda a
tengeren. — Mennyi
pénz van a világon?)
A vénfogadó (Botoz Re-
génye.)
Szerkesztői üzenetek.
Kiadóhivatali üzenetek.
Hirdetések.

Wettitz M. A.

Vendégülösök és Pinczerek Aradon.

Az idén aradon kongresszus lesz, a melyre az ország minden tájból elfognak jönni a vendégülösök és pinczerek. Mi a célja a kongresszusnak? A mi a többi kongresszusoknál célja szokott lenni. Elhatározuk, hogy min fognak tartozni.

De tartásuk sorrendét.

Az idén, augusztusban vagy szeptemberben. Aradon vendégülösök és pinczerek kongresszus fog tartatni. Ugyan az a kongresszus, a mi tavaly Nagyváradon, az előtt Debreczenben, annak előtte Budapesten és így visszafelé, — a többi helyeken tartattot. Az idei aradi kongresszus tehát nem lesz egyéb, mint ezeknek folytatása. A mi tavaly elhagyottunk Nagyváradon, azt az idén folytatjuk Aradon s ha az Isten éltet bennünk: jövőre Kolozsváron, Szombathelyen vagy az Arad tudja hol csak egy bizonyos, hogy — a folytatás következik.

Összintén és egyenesen szólva: ez a sok *folytatás követezőik* nem tesszük nekünk. Ez kelti bennünk azt a bizonyos, hogy azoknak a tegnapi, holnap meg holnapután esztendőknél rendeztetett s rendezendő kongresszusoknak általa: a kívánt céljához sohasem fog elérni. Nem mondjuk azonban, sőt nagyon is megengedjük azt, hogy az ebben az esztendőben már V-iki — mond: — ötödik *vendégülösök kongresszus*, egyszerűen elfogja határozni a tavaly IV-iki kongresszus határozatát, vagyis kifogja mondani az *Országos Vendégülös Szövetség* megalakítását.

Nem volnánk vendégülös-pinczerek szaklap, és nem volnánk melók arra, hogy ezen szakosztály ügyeit szolgáljuk, ha akkor, a midőn arra bennünk a szakaszunk munkájának komoly kötelessége szölit — elhalgatótnak olyan eseteket, amelyekből iparágunkra, a legkarosabb hatású következmények származhatnak. Felemeljük tehát ebben a pillanatban szavunkat, és komolyan intjük a magyar vendégülösöket, hogy óva, vigyazza és megfontolva cselekedjenek. Egy elharmarkodott lépés sokszor, száz más bajnak felel meg. Itt csak érezzük a csapást és végre is bele törődünk, bele szokunk a változhatatlansá: míg amott szakász megírattuk a könyvelőn elharmarkodott dolgot. Egy keserű utóhatásnál mindig többet ér egy kellemes előzetes, amely még nem létező, de a bekövetkező dolgoknak reánk nézve egy igen szép és nemes hasznú voltát, sejteti velünk. Óva intjük tehát ismét: itten is vendégülösöinket, arra a jóra semmiképp sem vezethető körülményre, amely elő áll és a legkomolyabb veszedelemmel fenyegeti érdekeinket az estre, ha az aradi kongresszuson, az egyáltalában előkészítetlen, a lényegében és céljában nemcsak eléggé — de sehogyan ismertett *Országos Vendégülös Szövetségnek megalakítása kimondatik*. Hozzá még ez is: kimondatik, de meg nem alkikkatik. Mert, *lehet-e megalakított-*

nak tekinteni egy olyan országos szövetséget vagy egyesületet, a melynek megalakításáról csak néhány vendégülös korcsáros iparvadászat vezet, egyes városoknak egyes vendégülösök és az ezek által meghívott fufaktorok bírnak tudomással?! Mi úgy hisszük és tudjuk, hogy az a szónak legkomolyabban és szorosan vett értelmében — lehetetlen. Mindazonáltal ezt oly határozatlan nem állítanánk, ha tudnánk erre csak egy precedenst vagy egy más ehhez fogható. A mi azonban a mi állításunk igazolja: oly példát hozunk föl, ami kézzel fogható adataival egyszerűsminél nyílt bizonyíték arra, hogy az elharmarkodott dolgok mint szoktak magukat megboszulni.

A fölhozandó példára vonatkozva, értékük az *országos nyugdíjgyűlés*tel, s ennek elharmarkodott és szerencsétlen megalakítását, amely történt, most májusban múlt 2 esztendője Debreczenben. Ez időtől áll, létezik és működik nyugdíjgyűléstünk: a *szállodások, vendégülösök, kávéosk, pinczerek és kávéházak nyugdíjgyűlése*. A megalakítás előtt igen nagy reményeket fűztünk s mindazon voltak, hogy mielőbb létesüljön. S ha úgy alakul, amint tervezve volt, vagy elkéltünk ettől, ha a tervezetnek keresztül vitt módosításoknak a megalakulás, helyzet s körülményei megfelelőek volna, vagyis: hogy ha ezen esetben az intézetnek megalakítása a kellő időre halaszthatik, — nem állt volna be az a sajnos dolog, hogy az országos nyugdíjintézet sorsát, boldog Isten bírja. Nyugdíjintézetünk az elharmarkodott megalakítás után ugyanis abba a helyzetbe jutott, hogy az alapszabályok szerint elkövetkező 10—20 vagy 35 esztendőknél esetén képtelen lesz megfelelni a tagokkal szembeni kötelezettségének. Természetesen az mondják erre, amit mi is jól tudunk, hogy ennek egyedül az oka, hogy a vendégülösök pinczerek urak nem pártolják kellőképpen a saját érdekeikben létesített intézményt. Ezt mondhatni, mondhatjuk, de hibáztatni s okolni ezért nem a vendégülösök pinczereket — hanem csupán azokat lehet, akik mindezen körülményekkel előre nem számolva, megmondolatlan elhírtelenkedéssel az intézetet, a jelen vigasztalan sorsára jutatták.

Kijelentjük mindezek után, hogy az itt elmondottakkal nem az volt ezünk, hogy a hatást rovta, ártsunk a nyugdíjintézet jó hírűvének, sem pedig vádoltunk nem akarunk szerepelni: mi csak azon tényeknek híven megfelelő esetreke mutattunk rá, a melyek egyesek (nem állítjuk, hogy vétkes rosszkaratból tették) hibás elharmarkolásnak tudható be. Az erre vonatkozó véleményünket különben elmondunk már akkor is, a mikor az országos nyugdíjgyűlést két-három hónap választotta el a megalakítástól. S a mit akkor mondtunk, most is fenntartjuk, hogy osztályunk tagjainak első sorban is a jelent illető megélhetési viszonyait kell rendbe hozni, hogy ez által meg legyen neki adva a mód arra, hogy egy nyugdíjintézettel szembeni kötelezettsége-

nek, eleget bírjon tenni. Következésképpen pedig: a Nyugdíjintézet megalakítása még csak az *Országos Pinczerek Egyesület* és az *Országos Vendégülös Szövetség* létesítése után jöhetett volna.

A mi az *Országos Vendégülös Szövetség* megalakításra vonatkozó tiltakozásunkat — fenntek, illeti, ezen álláspontunkat a legközelebbi számunkban fogjuk bőven és alaposan ismertetni.

Most még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy mi vagyunk azok (a miről t. szakközönségünknek eleger nyílt alkalma meggyőződni) a kik ezen szakosztályi érdekekben történő, s a nagy és országra kiható dolgoknak megvalósítását nemcsak szintén óhajtjuk, hanem azoknak érdekében, mindig önzetlen örméll, lelkesedéssel és igaz munkakedvvel tettük és tesszük meg a tőlünk telhetőket.

Egyébiránt ezuttal elismerésünket szavazzuk a bpesti fentartó bizottságnak, a ki a tavalyi kongresszus augusztus hónap összehívására folytán több megtámadásba részesült; oklva ezen, az idei kongresszus szeptemberben óhajtja megtartatni Aradon, a hol is a rendező-bizottság már most hozzá látott az előkészületi teendők megkezdésére. Ha való lesz — amiben azonban nemes okunk kételkedni, hogy a létesítendő magyar *Országos Pinczerek Egyesület* előkészítést vezető bizottsága szintén ezzel kapcsolatban óhajtja megtartatni alakuló ülést, úgy el lehetünk rá készülni, hogy Aradon anyai vendégülös, anyai pinczerek olyan kongresszus fog lenni, a melyhez hasonló még egy vidéki nagy város se látott.

Mint Szegedről értesülünk, a *Magyar Országos Pinczerek Egyesület* előkészítést vezető bizottsága az alakuló nagy gyűlésnek az aradi országos vendégülösök és országos nyugdíjgyűléstől kongresszussal kapcsolatban megtartása iránt, a bpesti fentartó bizottsággal összeköttetésbe lépni határozta el magát. (Lásd „*Egyesület*” alatt a Magyar O. P. E. elők. vez. bizottsága [könyvében].)

Az elők. vezető bizottságnak ezen tervét őszinte örméll fogadjuk, s rézszerűnkül rajta leszünk, hogy a régi óhajtott s a megvalósításra megérett törekvések sikerüljenek. Azt mondjuk erre, hogy megérett, míg *vendégülös szövetség*nek létesítését korai dolognak tartjuk. S ez tényleg így is van. A hazai pinczérség a mindent előkötvet munkálattal már a legelső O. P. E. évfolyamán annyira előkészítetett és szervezetezett, hogy az alakuló gyűlést, akár a tavalyi n.-várdi kongresszussal meglehetett volna tartani.

A midőn a magyar pinczérség figyelmét az *elők. vez. bizottság* jelen aktiójára, a *Magyar Országos Pinczerek Egyesület* megalakításának kivételét íránt — hívjuk fel, egyuttal vendégülösök és pinczerek karunkhoz azt a kérelmünket intézzük, hogy a saját javukat illető közérdekek szempontjából, jóakarúan érdeklődésüket fordítsák Arad felé.

Fentiekre vonatkozó s bennünk érdeklő s fontos közlemény jelent meg az

eltréjt s régi „Arad és Vidéke” napi lapban a melyet átvéve, egész terjedelmén itt közölünk:

Pinczérök kongresszusa Aradon.

(Az aradi pinczér-egyesület ötven éves jubileuma.)

A magyarországi szállodások, kávéházak, pinczérök és kávéházak országos nyugdíj-egyesülete, ez a hatalmas, közel ezerötzszáz tagot számláló egyesület, az évben, szeptember hó folyamán Aradon fogja megtartani országos nagygyűlését.

A nyugdíj-egyesület, melynek nemcsak ezfajta felesleges bővítésben ismeretlén, a mely kegyeret és nyugalmas, közél ezerötzszáz tagot számláló egyesület, az évben, szeptember hó folyamán Aradon fogja megtartani országos nagygyűlését, melynek nemcsak ezfajta felesleges bővítésben ismeretlén, a mely kegyeret és nyugalmas, közél ezerötzszáz tagot számláló egyesület, az évben, szeptember hó folyamán Aradon fogja megtartani országos nagygyűlését, melynek nemcsak ezfajta felesleges bővítésben ismeretlén, a mely kegyeret és nyugalmas, közél ezerötzszáz tagot számláló egyesület, az évben, szeptember hó folyamán Aradon fogja megtartani országos nagygyűlését.

Az országos nyugdíj-egyesület minden évben szokásos kongresszusa nagy ünnepekkel mellett szokott lezajlani. Így volt ez Debreczenben, ahol az első s Nagyváradon, ahol a második nagygyűlést tartották. Nagy banketéseket s táncmulatságok keretében folytak le a tanácsok. A komoly, derek munka mellett a szórakozásból is kivesszük részüket az ország minden részéből összerögegyt vendégek.

Aradon az idén megtartandó kongresszus mozgalmakban még csak teljesebb, arányosabban még csak nagyobb lesz, mint az előző évi kongresszusok.

A nagygyűlésnek igen sok, az ország pinczéri karát érlelő tárgyai lesznek, a kongresszusi ünnepek fényét pedig említi fogja az a körülmény, hogy az aradi pinczér-egyesület azok keretében fogja megünni felszabadulás jubileumát.

Az Aradi pinczér-egyesület 1850. november hóban alakult meg. A német ajkú, de hazafias pinczér-közlő álló egyesület működése kezdetben nagyon szűk korlátok közé volt szorítva. Tiszán a betegségek és ingyenes temetések rendezési volt általános céljainak kitűzve.

Az aradmegyei Közkorházban három ágyát rendezték be a segélyre szoruló beteg kártársak ingyenes gyógykezelésére, a szegényen elhalt pinczérket pedig ingyenes temetésben részeltette az egyesület, a mely azonban a pinczér-akar tekintélyének emelése érdekében, — az akkori viszonyok miatt — eleinte csak nagyon keveset tehetett.

Az egyesület hivatalos nyelve, az első alapszabályok szövege még német, de mikor a szabadságharc áldást-ösztogató győzelmesei megérlelődtek, az első közt állott az aradi pinczér-egyesület azok közt, a melyek egy a közgyűléseken, mint bármily értekezleteken is a magyarnyelv használatát, lelkes határozat mellett kötelezővé tették.

Ha végig lapozzuk az aradi pinczér-egyesület történetét, úgy fogjuk találni, hogy a magyarországi és illetve a magyarországi terén ritka egyesület járt olyan fényes példával elől, mint ez, a mely lényegtelenül a kiegyezés után egészen kivételtől s egyre többet tett az aradi pinczér-akar erkölcsi érdekeinek gyámoltására is.

Ma azonban, mikor már hála Istennek Magyarországon is elsöprött a modern műveltség az egyes társadalmi kasztrók közt fennálló választást, mikor a becsület munka előtt kalapot emel a társadalom, mikor már a munka megemészté a kéges munkák kezeket, bátran elmondhatjuk, hogy az aradi pinczér-egyesület — a mely Kossuth halálakor keményen megélezte azokat a magyarországi kártársakat, akik a Kossuth szobor felállítására ellen foglaltak állást — a nemzeti, hazafias eszme ajdóisa, a pinczér-akar erkölcsi tekintélyének emelése érdekében az alatt az ötven év alatt, a mely idő óta fennáll, igen-igen sokat tett.

Mióta a kerületi betegsegélyező pénztárak létesítését elrendelte a törvényhozás s Aradon is felállították a pénztárt, más irányban gyakorló jótékonyt az aradi pinczér-egyesület, a melynek ötven éven keresztül egy jelszava volt: inkább száz érdemtelennel segélyt nyújtani, mint egy igazán szűkölködőt megtagadni az anyagi s erkölcsi gyámoltását.

egyesületek.

Az Országos Pinczér-Egyesület ügye a befejezés előtt.

Az „Ujkor” híveit egy kellemes dologgal lejtjük meg: bemutatjuk a létesítendő Magyar Országos Pinczér-Egyesület alapszabály tervezetét. A mai számunkban ugyancsak megkezdjük közlését és ismertetését annak az alapszabály tervezetnek, amelyet a tavaly júniusban, Szegeden tartott országos értekezlet vitatott meg és fogadott el. Az O. P. E. előkészítést vezető bizottság, ezen alapszabály tervezetét, a múlt hó közepén nyomatták ki és küldte szét, az ugyancsak a fennemített értekezlet által megválasztott *járható bizottság* tagjainak.

A létesítendő intézményünk alapszabály tervét lapunk által ismertetvén; szükségletnek tartjuk ezuttal kitérni azon szempontokra, a melyek az alapszabály egyes szakaszainál — az intézmény előnyét vagy hátrányát illetően, a mi észrevételeinket képezik, s a mik annak idején nem fogják elkerülni figyelmünket. Nem malasztjuk el azonban konstatálásán azon örvendés ténynek, hogy az minden tekintetben és teljesen megfelel a nagy eszme nemes intenzionájának. Az alapszabálytervezet semmi kívánivalót nem hagy hátra s benne foglaltatik mind az, a mi csak előnyös és üdvös lehet szakosztályunkra néve. Mint egy jó édes anya, aki gyermekeit minden bajtól óva, azok

nak minden lépését szemmel kíséri — oly gondos figyelemmel van minden legkisebb érdekünk és bajaink iránt. Gondoskodó rólunk és segít bennünket, úgy a jelenben mint a jövőben; ha foglalkozásban vagyunk akkor is, ha foglalkozásban nélkül, akkor is. Ha betegek vagyunk, vagy ha a munkásképtelenség sorsa vár ránk, — szóval: szerető figyelmét rajtunk minden időben és minden esetben.

A midőn az alapszabályokban mindent kifejezve látjuk és olvassuk s a midőn magunkban elképzeljük, azt a nagyszerű intézményt, lehetetlen, hogy meg mássá is gondoljunk, mint annak mielőbbi életbe léptetésére s az ez iránt gyors teendő előkészítése és elősegítése, a mi különben egy kis jó akarat- és físzattartással kivül, egyébbé sem kerül. Ezt pedig úgy hisszük, hogy értelmes kártársaink a befejezés előtt álló humanus ügy ügynek, szívesen hozzák meg.

Az alapszabálytervezetnek gondos átnézése s tanulmányozása közben, mintegy lekövető tart és családtag ragad bennünket, ez a szabatos és a társadalmunk minden kérdésére s a foglalkozásunkat illető minden legkisebb fáziskora oly szép sorrendben s oly gondoskodó figyelemmel kiterjeszködő nagy és becses munka. Ha előzetesen nem tudnók s ha az előkészítő nevet nem látók a czimoldalon; méltán és első sorban is azt kérdezzünk, hogy: ki csinálta, ki szerkesztette a Magyar Országos Pinczér-Egyesület alapszabály tervezetét? De ha ki sem mondana, eltalálnók: az osztályunk előtt már az ily munkaságával anyai érdemeket szerzett, a széleskörű szak- és értelem-tudás Tóth Endre. Ő készítte el annak idején az országos nyugdíjintézet alapszabályait is (amelynek azonban egyes és több hibát már nem neki, hanem a nyugdíjintézet alakítása teendőit víró faktoroknak köszönhetjük). De az érdem ott is mint itt — teljesen az övé. S mi nem mulasztjuk el, hogy ezért a nehéz és becses munkájáért — a melybe magas tudásnak minden szféráit és szakismeretét belevitte — a legfőbb méltán elismerésünkre ne adózzunk. S ezen elismerő szavainkhoz csatoljuk még, hogy: ne csüggedjen addig ezen osztály, amíg annak ily kitünő értelem és szakérők állnak rendelkezésére.

A Magyar Országos Pinczér-Egyesület elők. vezető-bizottsága június 19-ki ülése.

A mag pinczér-körünkben az utóbbi idő alatt az országos egyesület mozgalma teljesen szünetelt, addig a Szegedi előkészített vezető bizottság nem pihenve, végezte fontos teendőit. Miután az alapszabálytervezet sajtó alá rendezés és nyomattatva f. é. jún. 19-én ülést tartott, a melyről a következő jegyzőkönyv vételet fel:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett a létesítendő „Magyar Országos Pinczér-Egyesület” előkészítést vezető bizottság 1900 június

19-én éjjel 1 órakor a Fekete sas szálló éttermében tartott rendes ülésről.

Jelen voltak: *Radvány József, Leitgeb József, Kovács József, Hegyháti Sándor, Benyóvszky Károly, Hódos György, Gondar Lajos, Schöfl Viktor, Imre Samu, Kössler József, Kirschner Gyula, Lukácsai Nándor, Pótlér Mihály, Hartman Jakab, Cseh Menyhért, Trebár Ernő, Danczinger János, Braun Ferenc, Gaál József, Sebestye József, Dömötör Pál, Papp József.*

Radvány József elnök üdvözlő az ülésen megjelenteket és előliki meggyújtásában kifejezi a létesítendő „Magyar Országos Pinczér Egyesület” jelenlegi állapotát. — Elnök megnyitójában visszajelentést vet az eszme eddigi terhelődéséről s eseteli annak czélzserüségét a mit az egész ország pinczérsege lelkesedve magáévá tett. Hazánk minden jelentősebb városában, a hol kartársaságok vannak májdomen mindenütt alakították az általunk megpendített eszme illetve a M. O. P. E. alakítása érdekében szervező bizottságok, tehát az eszme kartársaink szívében visszhangra talált.

Az előkészített vezető bizottság szűk keretben bár, de czélzudatosan s csekély anyagi ferejéhez képest elég szép sikerrel végezte az eddig reá háruló feladatot, ismertette és terjesztette az eszmét, összeköttetésbe lépett az összes pinczérsegy jelszöveggel, azokat buzdította sarkalata, bizottságokat szervezett és a létesítendő „Magyar Országos Pinczér Egyesület” alapszabálytervezetét összeállította, melynek tárgyalása s megvitatására *Szegedre* 1899. június 20-ára országos értekezlet hívott össze. Az értekezleten képviselve voltak az e czélra alakult bizottságokon kívül több pinczér-egyletek is, melyen az alapszabály tervezet megvitatott és a létesítendő „Magyar Országos Pinczér Egyesület” alapszabály tervezetűl csekély módosítással nemcsak a képviselő volt bizottságok és egyletek, de az összes szervező bizottságok hozzájárultak s elfogadták.

Ezen értekezlet továbbá határozattal emelte egy fenntartó bizottság megválasztását és utasította az előkészített vezető bizottságot annak összehívására, és a módosított alapszabály tervezet átdolgozásának megtörténte után annak sajtó alá rendelkezésére, nem különben a felmerülő egyéb szükséges lépések megtételére.

Milyen tisztelt kartársak! Azt hiszem, hogy az előkészítés vezetett bizottság joggal mondhatja azt, hogy az értekezlet határozatainak szellemében járt el, amídon *Tóth Endre* urat az alapszabály tervezet módosításának kidolgozásával bízta meg, ki is azt teljesítni nagy készséggel elvállalta, s azt készen 1900. május 18-ra az előkészített vezető bizottságnak beküldte, melyet is a bizottság nyomban sajtó alá rendezett. Örömmel jelentem, hogy az alapszabály tervezettel elkészültünk s hogy az ige testté váljon, hogy a „Magyar Országos Pinczér Egyesület”

létesüljön — most már tőlünk függ t. kartársaim!

De egyben nem mulasztatom el azon fontos kijelentést tenni, hogy a jelenlevő kartársaim, valamint hazánk összes pinczérzei előtt, hogy eddig csak feleig vagyunk a nagy munkának, tehát nehogy az véljék, hogy az ő közreműködésük nélkül is keresztül vihetjük már a léts. M. O. P. E. megalakítását. Miért is vegye tudomásul az egész magyar pinczérsege azt, hogy az előkészített vezető bizottság csak egy bir és tud feladatának sikerrel megfelelni, ha működésben az összes szaktársak egy erkölcsi mint anyagi tekintetben továbbra is támogatni fogják az előkészítési munkálatokban. Ezt ajánlom a legkomolyabban a magyar pinczérsege figyelmébe s erre kérem a kartársakat.

Mi, az előkészített vezető bizottság mint megtettük a multban, úgy meg fogjuk tenni a tőlünk telhető a jövőben is az ügy érdekében, de czélhoz csakis egy juthatunk ha minél több a követők.

Itt nem hagyhatom említés nélkül még *Flór Gyózó* az „*Ujkor*” illetve az „*Ujkor Lapok*” szerkesztőjét ki az előkészített vezető bizottsággal együtt oly ügybuzgósággal és szíves kártással fardozott, nem különben *Hegyháti Sándor* az előkészítés vezető bizottság vezértitkárat és *Jabóy József* volt titkárnak stb. ügybuzgó kartársainkat, kik a „Magyar Országos Pinczér Egyesület” eszmeterjesztését, ismertetését és az előkészítési munkálatokat mindnyájunk érdekében oly őnzelenként, mintegy önteláldozással teljesítették, a kiknek hála elismeréssel tartozunk azért, hogy a M. O. P. E. előkészítése odaig juthatott, ahol ma áll.

De ismételtem hogy itt nem szabad megállnunk és mintán az alapszabály tervezet már készen van, most látjuk elérkezettnek azt az időt, hogy az akciózó újult erővel megindítsuk, illetve a kellő lépéseket a cél elérésére felé meg tegyük.

Elnök ezután eseteli a mostani sajnós állapotokat s a helyzetet ami a lét. intézmény alakítása után áll be, majd így fejezi be beszédét:

Hiszem és remélem, hogy minden felvilágosodott értelmes magyar pinczér kívánja és óhajtja ezen egyesületnek a minél előbbi megalakítását, hogy így egy szebb és jobb jövő virradjon a hön szeretett, magyar hazánk jobb sorsra érdemes pinczérsegeire. Tehát ne engedjük elsmurrani fejünk felett a kor into szellemét, ragadjuk meg a kínálkozó alkalmat, válósítsuk meg az eszmét, evvel nem csak a magunk jól fel-fogott érdekét s embertársaink javát mozdítjuk elő, egyttal hazafias eszeledket is művelünk, s a szép, a jó és a nemesnek is szolgálunk, és mikor ezt megtettük, a férfim legszebb érengt gyakorolunk.

A ki küzd öléteért, megérdemli a becsülést és ezt reánk nézve a jövő igazolni fogja.

Tehát fel a küzdelemre magyar pinczérrel!

Alakítsuk meg a „Magyar Országos Pinczér Egyesületet!”

Elnök ezen szűs és hatásos megnyitóját mely egyttal a léts. „Magyar Országos Pinczér Egyesület” ügyének jelenlegi állapotát, és annak a pinczérsegre nézve a czélzserüségét, oly behatóan és világosan ismertette, az ülés az ügyhez méltó megilletődéssel fogadta, és lelkes éljenzéssel honorálta, melynek lecsillapultával az elnök újból üdvözlő a megjelenteket és az ülést megnyitotta. A mult ülésről felvett jegyzőkönyv felolvasását elrendelte, mely után az „*Ujkor Lapok*” szaklap ügye meggyezést vont maga után, melyre nézve, elnök előadja, hogy az „*Ujkor Lapok*” sajnálatunkra még mindig szívetel, és ez ügyben a bizottság nem tehetett egyebet, mint a jegyzőkönyv is tanúsítja, hogy egyelőre várakozó állápontra helyezkedik, mintán a lapot újból megindítani, vagy fenállást magasabb szubventióval biztosítani anyagi erőnk megvaladja. A bizottsági elnök ezen felvilágosítását tudomásul vette, és a jegyzőkönyv létesítetletét.

Következett a tárgyszorozatnak II. pontja,

a tisztikar kiegészítése: melyre nézve elnök előterjeszti, hogy mintán közben, míg a bizottság ülést nem tartott, a bizottságnál tisztet viseltek közül többen eltavoztak, ajánlja azok helyébe újjak választását, melynek megújítása a következő eredményeivé végződött: *Társelnök Leitgeb József*, al-elnök *Neubauer Mihály*, felügyelő biz. elnök *Kovács József*, I. titkárrá *Hegyháti Sándor*, II. titkárrá *Benyóvszky Károly*, ellenőrre *Ladányi Ede*, *Rössler József*, felügyelő bizottsági tagok *Dörnhöfer József*, *Hódos György*, *Imre Samu* és *Csánk Zsiga* lettek egyhangulag megválasztva.

Az újonnan választott tisztviselők nevében *Hegyháti Sándor* mondott köszönetet annak kijelentésével, hogy a beléjük helyezett bizalmat tettekkel fogják kiérdemelni

A tárgyszorozat III. pontjánál, a folyó ügyek intézésénél felszólal *Hegyháti Sándor* titkár és előterjeszti, hogy mintán az alapszabály tervezet készen van, melyet a bizottságok több helyről már meg is sürgettek, azok szerkűldését rendelle a bizottság.

A bizottsági ülés ezen előterjesztést tudomásul vette és az alapszabály tervezetét a szervező bizottságoknak, pinczér egyleteknek és osztályunk vezértitkárnak megküldeni elrendelte. A folyó ügyek elintézése után következett a tárgyszorozat IV. pontja,

indítványok: *Hegyháti Sándor* titkár indítványozta, hogy mintán az országos értekezlet által kijelölt fenntartó bizottság ügyek év letele után sem lett egybevíva és így nem alakultathat meg, nagyon czélzserűnek látná, hogy a „Magyar Országos Pinczér Egyesület” előkészítése czéljából az előkészített vezető bizottság lépéseket tenne *Ábraha* egy Országos Kongresszus egybehívására, melyen az alapszabály tervezet véglesen letárgyalandó, és a kongresszus

tal egy végrehajtó bizottság lenne választandó. A mely bizottságnak feladatává tétetnek az elfogadott alapszabályt tervezetet megerősítés végett beterjesztése és a felmerülő szükséges lépéseket az egyesület felállításához megtenni, illetve, az alapszabály megerősítése után a „Magyar Országos Pinczér Egyesület” alakuló közgyűlését egybe hívni.

Az előkészítést vezető bizottság ülése titkár ezen indítványát, idő és célszerűnek találja, s a mennyiben Aradon a vendéglősök országos kongressusa és a nyugdíjgyesületünk évi közgyűlése lesz megtartva, tehát előre láthatólag osztályunk egyesületét ott ugyanis nagyobb részt képviselve lesznek, s így takszerűségi szempontból is helyesnek találja Aradra a kongressus egybehívását. Miért is az ülés utasítja az elnökséget, hogy lépjen az illető tényszerűekkel összekötésbe, a megtartandó kongressus egybehívására céljából, és az ez iránti kellő intézkedéseket minél előbb tegye meg.

Az ülés tárgysorozata kimerítettén, még egyará az előkészítést vezető bizottság befellegyire vonatkozó indítványok elfogadása után elnök az ülésen megjelenteknek az ügyiránt tanúsított érteklődésükért köszönetét nyilvánítva újra kijelenté, hogy ne csak az itt jelenlevő kartársak, de az egész magyar pinczérök minden egyes tagja véssé komolyan emlékébe a mai üléstünkön elhangzott szavakat, és hogy úgy szellemi mint anyagi tekintetben, nemkülönben az előkészítési munkálataiban igyekezzenek követni az előkészítést vezető bizottság tanácsát, előjárását és őt működésében támogatni, mert csak így fogunk a kifizített célhoz eljutni. S hogy ezt elérhessük, szívem mélyéből, a legmelegebben óhajtom!

Elnök a jelen voltak folytonos élénzése közt az ülést beakasztotta.

K. m. f.

Randvög József, elnök. Leányos József, társelnök. Hegyháti Sándor, titkár. Kovács József, fellegyő bizottsági elnök. Schöfl Viktor, biz. tag.

A Szegedi Pinczér-Egylet 1899. évi jelentése.

Jegyzőkönyv

A Szegedi Pinczér-Egylet 1900. január 29-én tartott évi rendes közgyűléséről.

Juránovits Ferenc elnök a megjelenteket üdvözli és miután kitűnik, hogy az alapszabályokban előírt taglétszám képviselve van a közgyűlést megnyitott és határozatképesnek nyilvánított és egyben a múlt úlésről felvett jegyzőkönyv felfelvását elrendelte, melynek megtörténte és hitelesítése után következett a napirend

tárgysorozat:

1. Titkári jelentés.
2. Pénztár zárszámadás.
3. A tisztikár felmentése és megválasztása.

4. A Nagyvárad Pinczér-Egylet zásló-avatási és fennállásának 25 évi fordulója ünnepélyéről, ezzel kapcsolatban az orsz. nyugdíj-egyesület által tartott évi közgyűlésről, a szegedi pinczér-egylet kiküldöttének beszámolója.

5. Folyó ügyek elintézése és indítványok.

6. Az egyleti ügynök rendezterjesztése.

1. Titkár jelenti, hogy az egylet két közgyűlés és három választmány ülést tartott a lefolyt évben és hogy az egyletnek 92 vendes és 42 partoló tagja volt, kik közül sajátállattal említi, hogy Dobó Sándor egyletünk választmányi tagja jobblétre szenderült — és hogy a rendes tagok részére tíz esetben 88 fít 60 kor. segélyt és egy halálósi esetben temetkezési költségre 20 frotot utalványozott ki. Továbbá pedig jelenti, hogy az egyletnek 1898-ik évről 1899-ik évi 1267 fít 12 kinyi középszám vagyonra volt, illetve 967 fít 12 kr. a csongrádi takarékpénztárban, és 300 fít a helyközvetítési engedélyért a városi létélhivatalban van elhelyezve; összesen 1267 fít 12 kr. de ezen összegből az 1897-ik évi április 6-án tartott választmányi ülést által megajánlott ugyancsak az 1897-ik évi november 22-én tartott rendkívüli közgyűlés által meg is szavazott 500 fít az orsz. nyugdíjalap tőkéje javára folyósítatott, minnek folytán az egylet vagyonra — az 500 forintot leszámítva, 1899. év végén kamatjával együtt 790 forintot tett ki, illetve 490 fít a csongrádi takarékpénztárban és 300 fít a városi létélhivatalban. Az egylet 1899-ik évi bevétele 420 fít 52 krt tett ki, kiadása pedig 399 fít 90 krt volt, így a múlt évről marad 20 fít 62 kr fölösleges, mely összeg gyűmölcsötözést végett a fenti összeghez csatolattott. Továbbá itt még megemlítendő, hogy egyletünk annak idején a gyűjtött pénzből 1895-ben a nyugdíj-egyesület részére 1800 frotot beküldött, a múlt évben utalványozott 500 forinttal már 2300 frotal járult a nyugdíj-egyesület alapítókének gyarapításához, melyen kívül még 88 fít 17 kr van letébe helyezve a csongrádi takarékpénztárban, mely összegből a betét könyvecské az elnök-nél van megőrzés végett.

2. Következett Keth Károly egyleti pénztárnok jelentése, illetve zárszámadás bemutatása, melynek adatai teljesen megegyeztek a titkári jelentésben foglaltakkal, a bevételek és kiadások részletes átvizsgálása után az egész tisztikárnak a felmentvény megadottát és a közgyűlés, ugy a pénztárnoknak, mint az egész tisztikárnak az egylet iránt tanusított buzgó működéséért köszönetét nyilvánította.

3. Juránovits Ferenc elnök az egész tisztikár nevében köszönetet mond az eddig beléjük helyezett bizalmáért az egyletnek, és egyben benyújtja a tisztikár lemondását és felszólítja a közgyűlést egy korolnok választására és a tisztikár választásának megejtésére.

Korolnok Juránovits Ferenc új lett egyhangulag megválasztva, ki is a választást elrendelte, mely a következőkkel végződött.

Juránovits Ferenc, elnök, Horváth Ferenc, alelnök, Keth Károly, pénztárnok, Randvög József, I. titkár, Jó Imre, II. titkár. Ott Károly, I. gondnok, Czigány Ferenc, II. gondnok. Adám Odón, irodafelügyelő.

Választmányi tagok: Neubauer Mihály, Soós Jenő, Ladányi Ede, Götz Ferenc, Kezey Flóris, Dörnhofer József

Pót választmányi tagok: Hunyadi Lajos, Aranyósy Samu, Turcsák János, Szarvas Andor, Cseh Menyhért, és Triznai Gyula lettek megválasztva.

4. A nagyvárad kongresszusról *Randvög József*, mint a szegedi pinczér-egylet kiküldötté számolt be a közgyűlésnek, az ott történt zásló-avatásról, az egylet fennállásának 25 éves fordulójáról s végül a nyugdíj-egyesület ott tartott évi közgyűléséről, melyet írásban foglalva olvasott fel a közgyűlésnek, melyet a közgyűlés nagy figyelemmel hallgatott meg, sőt többször tetszését is nyilvánította, és egyuttal meggyőződést szerzett arról, hogy *Randvög* a megbízatásnak hűen és sikeresen felelt meg, miért is *Juránovits Ferenc* elnök új *Randvög* dícséretes ténykedését méltatva, beszámolóját jegyzőkönyvvel megörökítetteti indítványozza, mint a közgyűlés tisztelettel egyhangulag elfogadott.

A beszámoló szövege: Tisztelet közgyűlés!

A „Szegedi Pinczér-Egylet” múlt év július hó 2-án megtartott választmányi ülésén engem részesített abban a kitüntetésben, hogy a nagyvárad vendéglősök országos kongresszusán, a szállodások, v. k. p. és kavész-segedők országos nyugdíjgyesületének II-ik évi rendes közgyűlésén, továbbá a nagyvárad pinczér-egylet 25 éves emlék-egyzers-műnd zásló-avatási ünnepélyen egyletünk képviselvény — mit annak idejében köszönettel el is fogadtam; kötelességem tartom, hogy kiküldételemről az igen tisztelet közgyűlésnek rövidesen, az érdemesebb momentumok dióhéjba foglalva, előterjeszsem.

A kongresszusra Budapestről és vidékről érkezett tagok és vendégek augusztus 28-án érkeztek Nagyváradra, hol ünnepélyesen fogadták őket.

A pályaházban ifj. Rimler Károly rendőrfőkapitány üdvözölte az érkezőket, kiket fogatokon vitték szállásra.

Este 8 órakor a „Fekete sas szálloda” kert helyiségében ismerkedési estély volt.

A kongresszust 29-én reggel 9 órakor nyitotta meg Gundel János, a végrehajtó bizottság elnöke. A megnyitó után előterjesztette a kongresszus célját, melynek érdemesebb pontjai a következők:

Alkossuk meg az országos szövetséget.

Terjesszük a szakokatást.

Partoljunk az országos nyugdíj egyesületnek.

Mintán titkár előadja a már ismer-

retes Nagyváradai congressus lefolyását, érdekes beszámolóját a következőkkel végzi:

Külön óhajtok megemlékezni nyugdíj-egyesületeinknek ezen közgyűlése lefolyásáról, amelyen ezen humánus intézménynek — mely a hazai iparüző osztályok alkotásai közt paratlannal áll — életvairóság a számok legözöhlözetlen bizonyítói erejével lépett szeméink elé. Ipaunk életpaszatlatokban gazdag jelesei, a köztjára irányított munkásságunk legbőkezőbb adakozói, ügybuzgó, lelkes férfiak azok, kik ezt a humánus intézményt körülállják. Azok közé tartozik nagybecsült egyleti elnöknök Juránovics Ferenc ur is. (Viharos éljenek.) Gyarapszik is az erkölcsi és anyagi erőben, finom házjalgyökerei mind melyekre hatolnak az élető anyaföldbe, hogy ott megerősödvén, hatalmas gyökereivé váljanak azon óriási törzsek melyek dunszomb arányban egyaránt fog védelmet és enyhet nyújtanak a szakipar összes munkásainak. S habár, akinek nyugdíj egyesületünk létét köszönheti, akitől az eszme, az ige származik gyengélt egészségére való hivatkozással le is tette a vezéri botot, ott ember került helyére, a kinek egyénisége biztosított arra, hogy a finom házjalgyökerek nem fognak kiszáradni, hanem nyugdíj-egyesületünk — mint a szabadon tenyésző fa — folytor csak nőni, erősödni és gyarapogni fog.

Csak egy volna még óhajtandó s ez nem más, mint hogy a serdülő pinceszegeneráció mert hisz az ő érékőkből leletítették tulajdonképp a nyugdíj-egyesületet — a mostanailk sokkal nagyobb arányban legyen tagjává a nyugdíj-egyesületnek. Mert a mily igaz az, hogy gazdagot és szegényt egyaránt érhet baleset, ép oly bizonyos, hogy a sors-változó szeszélyei ellen sincs bárki biztosítva és bármily elökölők és gazdagok, bármily épek és munkabírók is legytünk ma, előjhat, hogy rászorulnak a jóra, a melynek élvezetere a saját pénzünkön váltottunk meg a jogot.

E szerint tehát felkerem a szakársakat — a kinek sorsa és állása megengedi — hogy ezen egyesületbe mint rendes tag belépjen.

Továbbá van szerencsém még jelenteni, hogy a közgyűlés azt határozta, miszerint a legközelebbi közgyűlés 1900-ban, Atadon tartatik meg.

A folyó ügyek elintézésénél következőket Feuer Menyhért kérvénye. Többek felszólása és hozzájárulása után a közgyűlés 20 korona kegydíjat szavazott meg részére.

Az egyleti úgnök próbavének letelével, a közgyűlés azon határozatot hozta, hogy Gyenes János egyleti úgnök ezen állásában (a próbavét beleértve) három évre erősítették meg.

Több tárgy nem lévén, Juránovics Ferenc elnök ur az ülést berekeszti, melynek kapcsán egy lendületes beszédet tartott, melyben egyetértés és összetartásra hívja fel az egyesület tagjait, mert — ugymond — csak úgy fogjuk a kizűtözött célt elérni, ha egyetértés, összetartás és szeretet fog bennünket

vezérelni, a mai kor számos jele arra int bennünket, hogy azok legytünk, ezt ajánlja egy a jelen, mint a jelen nem lévő pinzerekrenek figyelembe követésre. Az elnök eme szép szavait a jelenlévőket egészen fellelkesítették és a távozó elnököt lelkesen éljenzere a gyűlés feloszlott.

I.

A Szegedi Pinceszegület tisztí kara.

Juránovics Ferenc, elnök Horváth Ferenc, alelnök. Keth Károly, pénztárnok. Randvég József, I. titkár. Jóó Imre II. titkár. Ott Károly I. gondnok Czigány Ferenc, II. gondnok. Ádám Ödön, irodafelügyelő.

Választmányi rendes tagok:

Neuhauer Mihály Ladányi Ede Kezey Flóris Soós Jenő Gótz Ferenc Dörnhöfer József.

Választmányi póttagok:

Hunyady Lajos Turcsék János Cseh Menyhért Aranyossy Samu Szarvas Andor Triznay Gyula.

II.

Pártoló tagok:

Ádám Ödön övz. Bayesits Lőrincz né Buzza István Bergl József Brecher Antal Csikós Ferenc Danczinger János Ferencsevits György Gruber Gusztáv Goldstein Pál Hutter Ferenc Horváth Géza Horváth János Herczeg Soma Juránovics Ferenc Kass János Keth Károly Konrad Tóbiás Kopasz Ferenc Kiss Pál Klimán Imre Korpássy József Laib Henrik Lieber Manó Mihály László Nagy Károly Nagy István Nálth József Nyáry György Paral Pál Rubin József Schwartz Jakab Sugár Miksa Szűts Béla Szűts Lajos Schillinger Mór Wertheimer Adolf.

III.

Rendes tagok:

Aranyossy Samu Adorján Ödön Batka Mihály Bauer József Brudermann Jakab Biernann Hugó Cseh Menyhért Csenyi József Czigány Ferenc Dörnhöfer József Deutsch R. Deutsch S. Elő Miklós Gondár Lajos Gótz Ferenc Gyetvay Antal Gyenes J. Hödössy György Hangl Bernát Hartmann Jakab Hunyady Lajos Hegyháti Sándor Jakobovits Ferenc Jóó István Kondor Ferenc Kezey Flóris Kövessy Géza Kuesik Menyhért Kovács Tóbiás Konyár Lajos Kohn Sándor Ladányi Ede Lakatos János Ladies György Liebenritt Károly Molvay Károly Mikolai Tóth István Magyar János Miko Lajos Neuhauer Mihály Neumayer József Nagy József Nagy János Nagy Kálmán Ott Károly Pinter Mihály Popper Mihály Pukararim Simon Patkó Lajos Polczar János Randvég József Rüdke Imre Rogner Antal Rösler József Rakuszinecz Endre Soós Jenő Skultéthy Lajos Schwartz Oszkár Scheer Ignác Szarvas Andor Szeibold Tegyei Kálmán Triznay Gyula Turcsék János Valacsy Ferenc Varga Nándor Vass József Varga Pál Wetzner Gyula Wilhofszy György Weisz Pál.

Az egylet részletes kimutatása 1899-ik évről.

1. Január 8-án Rendes tagsági díjakból 19 ft 20 kr. 2. Február 8-án Pártoló és rendes tagsági díjakból 51

ft 30 kr. 3. Február 17-én. Bálí jóvedelemből 106 ft 33 kr. 4. Március 8-án Rendes tagsági díjakból 12 ft 99 kr. 5. Április 8-án. Rendes tagsági díjakból 18 ft. 6. Május 8-án. Rendes tagsági díjakból 18 ft 60 kr. 7. Junius 8-án. Rendes tagsági díjakból 17 ft 61 kr. 8. Julius 8-án. Pártoló és rendes tagsági díjakból 61 ft 20 kr. 9. Augustus 8-án. Rendes tagsági díjakból 21 ft 30 kr. 10. Szeptember 8-án. Rendes tagsági díjakból 23 ft 40 kr. 11. Október 8-án. Rendes tagsági díjakból 22 ft 50 kr. 12. November 8-án. Rendes tagsági díjakból 24 ft 13. December 8-án. Rendes tagsági díjakból 24 ft. Összesen 420 ft. 42 kr.

Az egyleti kiadásának részletes kimutatása 1899-ik évből.

1. Január 1-én. Hiány fedezet 1899-ik évre 11 ft 42 kr. 2. Január 10-én Kosinczy Tisztelet díja 10 ft. 3. Február 10-én Kosinczy Tisztelet díja 10 ft. 4. Február 22-én. Schulhof számlája közgyűlési meghívókért 1 ft 50 kr. 5. Február 24-én. Hunyadi L. r. t. Tápdiája 12 ft. 6. Február 24-én. Ott Károly r. t. Tápdiája 6 ft. 7. Február 25-én Ujkor Szaklap részére subventio 10 ft. 8. Február 26-án. Ügyvédi számla 10 ft. 9. Február 26-án Müller Ferenc r. t. Tápdiája 2 ft 70 kr. 10. Március 4-én. Szegedi Napló számlája 5 ft 30 kr. 11. Március 8-án Gyenes János Tisztelet díja 10 ft. 12. Március 9-én Szegedi Híradó számlája 2 ft 30 kr. 13. 21-én. Szegedi Napló számlája 12 ft 90 kr. 14. Április 6-án Könyvkötői számla 25 kr. 15. Április 6-án. Schillinger Mór számlája 2 ft. 16. Április 3-án. Gyenes János Tisztelet díja 10 ft. 17. Április 10-én. Weberber Ignacz Tápdiája 9 ft 60 kr. 18. Április 29-én. Szarvas Andor Tápdiája 2 ft 70 kr. 19. Május 8-án Gyenes János tisztelet díja 10 ft. 20. Junius 8-án Gyenes János tisztelet díja 10 ft. 21. Junius 19-én Schulhof számlája nyugta könyvek 39 ft 20 kr. 22. Julius 8-án Gyenes János tisztelet díja 10 ft. 23. Julius 10-én Müller Ferenc Tápdiája 2 ft 60 kr. 24. Augustus 7-én. Csenyi József Tápdiája 1 ft 80 kr. 25. Augustus 8-án Gyenes János tisztelet díja 10 ft. 26. Augustus 8-án Zászóló javítás 2 ft. 27. Augustus 10-én. A n-uradai Congressus kiküldöttjének 20 ft. 28. Augustus 10-én a nagyváradí Pinceszeg. egyli. Zászóló. 5 ft. 29. Szeptember 1-én Diszraszólók javítása 1 ft. 30. Szeptember 8-án Gyenes János tisztelet díja 10 ft. 31. Szeptember 10-én Diszraszóló szállítási Váradra és vissza 5 ft 40 kr. 32. Szeptember 22-én Ujkor Szaklap előzetes 1 évre 6 ft. 33. Szeptember 28-án Dobó Sándor r. t. Tápdiája 22 ft 80 kr. 34. Október 1-én Központi társ. népkör Zászólószeg megv. 4 ft. 35. Október 3-án. Feuer Menyhért Tápdiája 5 ft 40 kr. 36. Október 8-án. Gyenes János tiszteletdíja 10 ft. 37. Október 9-én Diszraszólóra fátvól 2 ft 18 kr. 38. Október 16-án Schulhof számlája bélyegző 3 ft 60 kr. 39. Október 17-én

Dobó Sándor r. t. temetkezési költ. 20 frt. 40. Október 19-én 48-sok Zászlója szeg megváltása 2 frt. 41. Október 25-én. Kondor Ferencz r. t. Tápdiája 4 frt. 20 kr. 42. November 9-én. Gyenes tisztelet díja 10 frt. 43. December 5-én Schulthof számlája törzskönyv-ért 7 frt 50 kr. 44. December 7-én. Gyenes János tisztelet díja 10 frt. 45. Január 28-án. Endrényi hatraleikos számlája 17 frt 55 kr. Összesen 399 frt 90 kr.

Lellári úr, az egyetli iroda benedezésének érteke 4774 kor. — fl.

Tárgy megnevezése. 1. 1 lró asztal barnára festve 24 kor. 2. 1 Credenz barnára festve 40 kor. 3. 1 Álló lró asztal barnára festve 8 kor. 4. 2 Ruhá fogas barnára festve 4 kor. 5. 1 Amerikai bőr diván fekete 20 kor. 6. 1 Coupur prís alványval 24 kor. 7. 12 Felhár faszék 24 kor. 8. 1 Disz-Zászló fel. seymb. ar. himz. 3600 kor. 9. 1 Temetk. disz-zászló fekete ezüst himz. 1000 kor. 10. 2 /ászlótk barnára festve 10 kor. 11. 1 Zászlóhordó szíj fekete 10 kor. 12. 1 Levél szekrény barnára festve 6 kor. 13. 1 Sz. v. k. p. és kávé. sep. orsz. nyugdíjgyesületi alapító tagsági okmány kereteseze 4 14. 1 Újság tartó 80 fl. Összesen 4774 kor.

Az egyetli vagyona készpénz és ingóságokban.

1. 1899. év végén a csongrádi takarékbán 980 kor. 2. 1899. év végén a városi letéti hivatalban az elhelyezési engedélyért ovadék 600 kor. 3. 1899. év végén ingóság az egyetli iroda helyiségben 4774 kor. 80 fl. 1580 kor. Összesen vagyon 6354 kor. 80 fl. Horváth Ferencz, alelnök. Juránovits Ferencz, elnök. Keth Károly, pénztárnok. Randvégy József, titkár. Ott Károly, gondnok.

A Londoni Magyar Pinczérkör másodéves ünnepélye.

(Tudósítás.)

London, 1900. május 26.

Egy kicsinyt elkéve bár (minek ugyan magyarajatát adja a mi foglalkozásunk) küldöm tudósításonkat a május 18-ki ünnepélyről, a mely nap ugyanis évfordulója körünk megalapításának. A körnek jelenleg itt tartozkodó tagjai, ezt a napot is, a legszebben sikerült ünnepélyvel ülték meg. Mint a körnek az ünnepélyen részt vevő szerezéseje volt: igaz lelkiismerettel állíthatom, hogy az idei ünnepünk; semmivel sem maradt a mult esztendő mögött. Mint azt, ugy ezt is eleven vig kedély és szertelen jó kedv uralta mindaddig, míg csak a viradó hajnal

bíbor fényét a felkelő napnak tündöklő sugarai fel nem váltották. Mert az ünnepély színhelyéről mi, Kör-tagok csak ekkor távoztunk, hogy a hátra hagyott kedves emlékek — s a következő napoknak egyhangyan folyó komoly munkája közben, ismét és annál több ambícióval s kedvellé lássunk körünk magasatos czélfát előmozdító teendők teljesítéséhez.

A körnek két nagy helyiségét, az ünnepély rendező bizottság ezuttal is igen szép dekorációkkal látta el, amelyek igen kellemesen lepték meg az ünnepi estély közönségét, de különösen az ennek nagy részét képező bájos angol-Misseseket. Az ünnepélyen részt vevők száma meghaladta körülbelül a 80-at, a mely szép s tekintélyes szám eléggé bizonyítja, hogy a Londoni Magyar Pinczér Körnek jó híre, az angolok és metropolisában egyre és mindjobbban terjed. A jelenlévők között a kör tagjai közül, ott láttuk a következőket: — Kiss István, Unterreiner Vincze, Freyreisz Antal, Schieder Ferencz, Müll Ferencz, Fischer Győző, Fischer Jenő, Doeschák István, Tachler Lajos, Desits Lipót, Lach Ferencz, Siklóssy Jenő, Sztójánovits Győző, Víznythy Béla, stb.

A vacsora pont 10 órákor kezdődött, amelyet a következő két nyelven nyomatott Menü szerint szolgáltak föl:

Menü.

I.

Potage Pure St Germain.
Filets Solo frits Se Tartare.
Cotelette d'Moutton Se Tomato.
Poulet Grille an Gresson.
Haricot verts Sante an Beurre
Pommes newveut.
Pouding d'Ubinet.
Fromage — Desserts.
Cafe.

II.

Peas Soup.
Fried Fillet of Sole Se Tartare.
Mutton Catelettes Tomato Se.
Grilled Chicken white Cress.
French Beans.
New potatoes.
Cabinet Pudding.
Cheese — Desserts.
Coffee.

A kedves női csevegéssel fűszerezett pompás vacsoránál persze a toasztok sem hiányoztak. Leikes díkezőkat mondtak a kör elnöke, a ki magas szavakban méltatta azon kartársaknak érdemeit, akik az O. P. E. mozgalmat megindító Ujkor nyomán, a mi szép hazánktól távol, Londonban, megalaki-

tották az első Magyar Pinczér Kör. Szívére kötötte a kör tagjainak, hogy bárholva kerüljenek, a Londoni M. P. Körhöz hiük maradjanak, s ezenkívül kövessenek el minden töitk telhetőt, hogy az ő külföldi édes anyuk — a Londoni Magyar Pinczér Kör felvirágozzon. — A rendkívül nagy hatást keltő beszéd után Kiss István, egyike azoknak, kik a kör megalakításában részt vettek, állt fel és mondott egy talpra esett szép beszédet, a melynek befejeztével a magyarok Istenet arra kérte, hogy tartandó fóm a Londoni M. P. Kör nagy ideig, mint a hany meg most anyi Albion. — A jelenlévők meg „Vivat”-oztak is, annyira tetszett nekik a beszéd; mely után Doeschák I. a jeány- és Fischer Gy. az asszonyhölgyeket — míg Unterreiner U. a kör jelen lévő és jelen nem lévő tagjait köszöntötte fel. — A felköszöntök befejeztével, a kör elnöke felolvasta az udvozo sürgönyöket és leveleket, a melyek a kör tagjaitól a világ minden tájáról érkeztek így a többek közt, leveleim udvozlé az ünnepélyen résztvevők: Bayer Jenő, Cap Toron (South Afrika), Szabó Imre, Dover (Anglia), Freyreisz Ede — a kör volt elnöke — Vespérem (Magyarország), — Biki Imre (a Londoni P. K. postája), Folkestone (Anglia), Czifrák Antal, Brüssel (Belgium), Váras helyi Károly — Jeruzsálem- és sokan Párizsból.

A vacsora után következett aztán csak a valódi mulatság, a táncz, a melyhez a szegődötetett zenekar levezetését, a kör kitűnő czigánya, Kiss István vállalta magára, míg a rendezőség a tánczvezető pontosan való betartására ügyelt föl. A mi kedves Missesünk kedves tetszését igen megnyerte a „kör magyar” táncz és a csárdás, mely utóbbit ugyan ök maguk is ugy eljartak, hogy jobban se kell. A táncznak reggelt 3-4 órákor szakadt vége, a mikor is a hölgyek s több angol — kör barát hazatért, míg minket a kör tagjait, Kiss barátunk sirva-riva daloló hegedűje mellett köszöntöttek az elmúlt pipos hajnal s a felkelő napnak arany sugarai.

Miután a kör ünnepélyt illető kiadások — és az ezen alkatonnal több helyről küldött jegyárak s adományok stb.-ről, a melyek a kör vagyonaioz csatoltatnak — még ez idő szerint nincs teljes rendben az elszámolás, ennek beklüldését — egy legközelebbi levelelem intézem. Addig is szeretik és partfogásukba ajánlom a mi körünket, t. honfi társam és kartársaimnak.

Luch Ferencz.

A MAGYAR ORSZÁGOS PINCZÉR EGYESÜLET ALAPSZABÁLY-TERVEZETE.

I. RÉSZ.

Az egyesület czíme.

1. §. Az egyesület czíme: „Magyar Országos Pinczér Egyesület.”
2. §. Az egyesület székhelye (központja): Budapest.

II. RÉSZ.

Az egyesület pecsétje.

3. §. Az egyesület pecsétje kör alakú, a következő szöveggel: „Magyar Országos Pinczér Egyesület.”

4. §. A 6. § b) pontja alatt megjelölt fiók-választmányok ugyanilyen kiállítású pecsétnyomokkal bírnak a következő szöveggel: „Magyar Országos Pinczér Egyesület fiók-választmánya.” (Székhely.)

III. RÉSZ.

Az egyesület hivatalos nyelve.

5. §. Az egyesület hivatalos nyelve kizárólag a magyar.

IV. RÉSZ.

Az egylet alkotórészei.

6. §. Az egylet alkotórészei képezik:

a) az anyaeget Budapest székhellyel;

b) a következő városokban felállítandó fiók-választmányok u. m.:

Arad, Győr, Pozsony, Szombathely, Kassa, Miskolc, Debrecen, N.-Váradi, Brassó, N.-Szeben, Szeged, Kolozsvár, Szabadka, Ujvidék, Szatmár, Pécs, N.-Kanizsa, Szolnok és feltételes Fiume székhellyel.

V. RÉSZ.

Az egyesült különös czéljai.

7. §. A Magyar Országos Pinczer Egyesület a Magyarország területén foglalkozó pinczerek egységét képezvén, azoknak minden tereni érdekét előzolja szolgálja; miért is minden a rendelkezésére álló eszközzel oda törekszik, hogy a pinczért úgy esetleg, valamint testületileg az egyesület működési körébe vonja. Minél fogva az egyesület főbőnjari feladatát képezi az hogy a lehető tevékenységet fejtsé ki tagok szerzése iránt, nemkülönben hogy a fentálló vidéki pinczeregyesületek arra bírja, hogy a M. O. P. E.-hez csatlakozzanak, abba beolvadjanak, hogy így a magyarország pinczerség szak- és szociális életét az egyesület egységes elvek alapuló ügyvezetéssel irányíthassa.

VI. RÉSZ.

Az egyesület általános czéljai.

8. §. a) Az ország összes pinczereit egységes társadalmi és magyar nemzeti eszmék által vezérelni, és úgy anyagi, mint erkölcsi, nemkülönben értelmi gyarapodásukat a lehető fokig fejlesztetni;

b) a jelenlegi helyeszközlési rendszert, a mely úgy a pinczerségre, valamint az egész vendéglési szakéletre felette károsnak bizonyult, olyképpen megváltoztatni, hogy mindegy módja és lehetősége vétessek annak, hogy a pinczerség továbbra is kénytelenítve legyen a helyközvetítő ügynökök mértékelt díjazásainak és a sok egyéb tekintetben folyó visszaélés-einek káros következményeit viselni;

c) tagjait megbetegedés esetében segélyben részesíteni; s elhalálozás esetén pedig eltemetésükről és méltó módon gondoskodni;

d) egységes elvek szerinti szakoktatás létesítése és fejlesztése, nevezetesen: pinczer-szak iskolák felállításai által tagjainak általános és szakmüveltségét fokozni;

e) „Betét és kölcsönös kölcsönöző pénztár” létesítése által tagjainak egyrészt alkalmat nyújtani a takarékos-ságra, másrészt érdemes tagjainak

kölcsön-nyújtás által lehetővé tenni, hogy előnyös és méltányos feltételek mellett óvópék összeget szerezhessenek; f) munkaképтелenség és elágrás esetére oly intézmény létesítéséről gondoskodni, hogy tagjai ily esetekben sem az állam, sem pedig a társadalom terhére ne esessen;

g) üzletnélküli tagjait foglalkozás-nélküliségek tartama alatt segélyben részesíteni, nemkülönben részükre ólós lakás és előnyös ár mellett etkezésszel gondoskodni;

h) azon tagjai részére, kik gyógyfürdőt igényelnek, kedvezményeket ki-eszközölni.

VII. RÉSZ.

A gyakorlati kivétel.

9. §. a 8. §. alá foglalt általános czélok elérésére nézve az egylet az ő kebelében a következő intézményeket létesíti:

I. Pinczérkör.

A M. O. P. E. egy a fővárosban, mint az alapszabályokban 6. §-a b) pontja alatt megjelölt fiók-választmányok székhelyein kellemes szórakozó helyeket állít fel és rendez be, hol szolid szórakozáson kívül hazafias irányú hír- és szaklapok folyóiratok és könyvtár állanak a tagok rendelkezésére:

A pinczérkör tisztikara áll.

10. §. 1 elnök, 1 alelnök, 1 igazgató gazda, 1 könyvtárnok és egy helyetteskönyvtárnokból. Az illető választmány elnöke és alelnöke egyszerűsind a Pinczérkör elnöke és alelnöke is míg a tisztikar egyéb tagjait az évi ülés választja évről-évre.

11. §. A Pinczérkör csak az esetben állítható fel valamely választmány székhelyén, ha az illető választmány székhelyén legalább is 60 rendes tag van. A felállítás iránt hozott határozata a fiók-választmányának a központi igazgató tanácshoz terjesztendő be és csak is annak jóváhagyó határozata után foganatosítható a felállítás. Az igazgató tanács 30 napon belül tartozik a felterjesztésre határozatot hozni, a mely határozat tagadó nem lehet, ha csak különleges okok fenn nem forogtak.

12. §. Ha az ig. tanács el nem fogadható okoknál fogva a fiók-választmányának a felállításra hozott határozatát jóvá nem hagyja, úgy ezen határozata az új tanácsnak a közgyűlés feljebbjelezhető. Ez esetben az illető fiók-választmánya felállítás iránt hozott határozatát a közgyűlés határozatáig nem foganatosítja.

A Pinczérkör költségei.

13. §. Az egyesület egységes lévén, annak minden intézménye, következőképpen a Pinczérkör is annak vagyonából tartandó fel. A kör évi fenntartási költségei azonban az 1200 koronát meg nem haladhatja.

14. §. A kör felállítási és berendezési költségeit az ig. tanács tartozik jóváhagyó határozatától számítva 30 napon belül az illető fiók-választmány-

nak $\frac{1}{3}$ részben folyósítani; a fennmaradt $\frac{2}{3}$ részére pedig az illető fiók-választmány elnöksége az egyesület nevében törlesztési hitel ügyletet köthet. A kör berendezési költségei 1600 koronán felül az egyesületet nem terhelhetik.

15. §. A Pinczérkör jövedelmét képezik:

1) Az önkéntes adakozások s a kör javára rendezett mulatságok esetleges jövedelmei;

2) a hirdlapok másodlagasából (subabonement) befolyt összegek;

3) a játék-pénzek;

4) a házszabály ellen vétők büntetés fizetése.

16. §. A fiók-választmány a Pinczérkör jövedelmét, mint külön alapot, házilag kezeli és jogosult azt minden további nélkül a megszabott költség-előirányzati keretben saját czéljaira fordítani. Tartozik azonban arról az egyesületi évi közgyűlésnek részletes kimutatást bertejeszteni.

17. §. A Pinczérkör rendes látogatója csak az lehet, a ki az egyesületnek tagja.

18. §. A fiók-választmány elnöke a választmányának a kör részére szóló „Házszabály”-t terjeszt be, a mely elfogadás után a kör helyiségében ki-függesztendő.

19. §. A Budapesten felállítandó Pinczérkör, vagy körökre az itten felállított költség- és költség-előirányzat a viszonyok természeténél fogva nem lehet irányadó, miért is emek meghatározása az ig. tanács feladatát képezi.

VIII. RÉSZ.

A helyközvetítés.

20. §. A fiók-választmányok megalakulásával egyidejűleg a helyközvetítési irodák is felállítandók és működésbe hozandók.

21. §. A helyközvetítés ingyenes, azért tehát külön díjt az egyesület nem szedhet. Az elhelyezett azonban tartozik az elhelyezés körül felmerült készkiadásokat, u. m. levelezés, sürgöny, telefon és küldöncdíjakat az egyesületnek megfizetni, illetve a sajátjából fedezni.

22. §. A Budapesten felállítandó helyeszközlési irodák nem kötetnek számhoz, miért is azoknak mennyisége, hol és mikor felállításra iránt a központi ig. tanács illetékes határozni. Az egyesület működésbe léptekor azonban a központi iroda okvetlenül felállítandó Budapesten.

23. §. Az egyesület bármely rendes tagja jogosult az egyesület helyeszközlési intézményét igénybe venni: írás, vagy szóbeli jelentkezéssel tartozik minden az ország területén lévő fiók-választmány, nemkülönben a központi is tudomásul venni és az ügyvezetésben megszabott módokat betartásával elhelyeztetése iránt intézkedni.

(Folyt. köv.)

Á kisegítők.

Egyik előkelő fővárosi esti lap, az *Esti Újság* a fenti címmel nem rég, a következőket írta:

Egész sereg pincéz van a fővárosban, a kinek csak vasárnap akad munkája. A kisegítők ezek, a kik egész héten át szűrszolgálnak. munka nélkül élnek, s csak vasárnap jutnak némi keresethez, hogy a családjukat valahogy fentartsák. Ilyen kisegítő pincéz irt nekünk ma panaszos levelet, s a levélből kitűnik, hogy fővárosi injuria az, a mit ezzel a szegény haddal a minap elkövettek. Egy városligeti vendéglő kertjében történt, hogy a pénzügyőrök egy kisegítőt tetten értek, a mikor ocsupészt elzigaretták körül. A vendéglős megremélt, hogy neki kell majd a büntetés megfizetése, s ezért vasárnaptól fogva csak őt kisegítő fogadtat föl, a ki hajlandó volt a még ki se szabott büntetéshez már előre hozzájárulni. Negyvenötven kisegítő jelentkezett, a kinek nyomban le kellett fizetnie a husz vagy harmincz krajczár, mert különben helybe se állhatott. A vendéglős se az úgynökök, se a kisegítőnek nem jött, ellenben a kisegítő honorárium az úgynököt, a ki neki munkát szerez. Ezenfelül a krajczárt kell adnia a csaposnak és nyganyanyit az evőeszt tisztítóknak. A mi emberrel az nap 87 krajczárt keresett. Ebből husz a gazdának, harmincz az úgynöknek, tíz krajczár a csaposnak és ötöztízötnek jutott. Maradt 27 krajczárja, s ebből kell élnie családostul egy héten át. Ez kegyetlen dolog, a melynek megváltoztatása nemcsak a pénzügyeseknek, hanem magunknak a vendéglősöknek is sürgős emberi kötelessége.

Fővárosi utat és boszút, a mit az a városligeti vendéglős mivel a kisegítőkkel — értelmez a fentemlített lap es kegyetlen dolognak mondja: a melyen szerinte nemcsak a pincézeknek, hanem magunknak a vendéglősöknek is sürgős emberi kötelessége változtatni.

Az *Esti Újság*, a vendéglős és pincézerek rendszertelen helyzetének tömerdek bajai közül csak ez egyről értesült s erről is a legnagyobb fővárosi ródással mondott véleményét. Hat ha még a többi, folyton napirenden lévő s még fővárosi utat injuriákat mind ismerne; ha tudná, hogy az a vendéglős által nem honorált úgynök nem csak azoktól a pincézerektől — akiknek *egy-egy napi kisegítést adott*, szedi be nagy-leketlenül a 30—30 krajczárokat, hanem azoktól — a kik általa állandó foglalkozáshoz jutnak meg (állandó foglalkoztatás juttatás: 1—2 és három hónap) — 15-, 30-, 50-, 100-, 200- és ha jobb az üzlet (ha szerinte aranybánya) 300 forintokat fizetett elhelyezési cimen. Az utóbbi, a 15-től fokozat a 300-ig, természetesen a főpincézereket illeti, míg az alsóbb skála, a 10- illetve 15-től 50-ig, a nem főpincézereknél úgynöki adóját képezi. Borzasztó nagy adó ez, s a mi még borzasztóbb, hogy ezt semmiféle törvény sem rendeli és mégis fizetni kell. Mert talán tetszik is tudni, a cselekedő törvényen, vagy az iparhatósági rendelet s szabályokban megállapított elhelyezési díjjakat, a melyek 50 krajczártól 3 frton felül nem igen emelkedhetnek. De az a cselekedő eng-déjyt

elnyerő s magát pincézér úgynök cím-mel ellátó cseledeint tulajdonos, nem respektálja, sem azt a törvényt sem azt a szabályrendeletet, hanem tesz, cselekszik és működik, az ő saját maga által fölállított szisztema alapján. Amely pincézér nem fizeti a rá rótt elhelyezési díjját, annak egyszereit — nem ad helyet. Világos dolog tehát, hogy az a pincézér — akit e tekintetben nem véd és nem ment sem főnök, sem törvény, sem saját: kénytelen elviselni ezt a jogosulatlanság felháborítóan nagy megadóztatást terhet.

De van még ehhez fogható nem egy, hanem számtalan sok és igen súlyos természetű baj, a miknek demoralizáló hatása leginkább abban nyilvánul meg, hogy ez a nagy tömeg, a vendéglős és pincézér osztály, — mint egy tetehetlen áll szembe, a mindjobban veszélyessé váló helyzettel. Mintha valami óriási babona volna rajtuk, a mely vissza nyomná s rettentené, úgy a vendéglősöket mint a pincézereket attól a gondolatról, hogy sorsukon változtatnának. Nem akar, nem tud moztulni egyik sem. A vendéglősök nem: mert idejét jobbra az üzlet s a mostani, *néhez viszonyok között az ezzel járó néhez gondok foglalkoznak el; a pincézérség pedig*, részint tartózkodik a főnökök nem tehetsé és nem tördőmsége miatt, más tekintetből meg azok nélkül gyengének érzi magát arra, hogy a küzdelmet felvegye a bajokkal szemben. A mi még vissza tartja őket: a legmagyobój bajuk az, hogy nincs kifelölvő köztük az összehajrási szellem: mert ha ez meg volna, akkor úgy sem fordulhatott volna elő az a f-ntelbi eset, hogy a *kiszabott büntetéshez hozzá járulni nem akaró karbárs helyett*, azonnal másik negyvenötven jelentkezett, a nem őket illető büntetésfizetésre. Ez az elszomorító körülmény — bár a vendéglős eljárását nem menti, de mégis azt bizonyítja, hogy a pincézérség legnagyobb részt maga-magát lábízathatja, a rendszeretlen helyzetben előforduló s ily felháborodást keltő dolgok miatt.

Nem akarunk valódni, sem szemrehányással illetni senkit sem a vendéglősöket sem a pincézereket, de még az úgynököket sem akkor, a midőn azt mondjuk, hogy az elviselhetlen sok bajokért, csupán csak a jelen rendszer okolat. S ez a rendszer mint — egy szeszélyes bolond szép asszony, azt tesz ezzel az osztályllyal ami neki tetszik. Első sorban is kihasználja, aztán meg mint valami játkészert forgatja s dobja ide-oda. Ez a csunya játék aztán elkeveríti, mogorává, közönyössé és olyanná teszi őket, mint valami tárgy a melynek élete van, de lelke nincs.

Pedig megérdemelné, igazán megérdemelné az osztály a más, a jobb sorsot, és azt hogy a vigasztalan helyzetből ki juttatják — segítenék egyes erre hivatott tényezők.

A saját, ez az erős, ez a nagy hatalom s ez a mindenben a legfontosabb tényező, a melynek sokszor életre kiható nagy kérdésekben egy szava dönt, — volna a legalkalmasabb s a legli-

vatottabb arra hogy a magyar vendéglősök és pincézerek helyzete megváltozzék. Ha a saját nem sokat, csak annyit is tenne, hogy ezen iparág üzöst is ezek alkalmazottainak a néhez helyzetét s jogosult törekvéséit méltányolná, s ha erre nézne néha, röviden megemlékezne; a humanitási szempontjából igen nemes cselekedetet, s ezzel e vendéglős és pincézerek ügye előmozdításán — igen nagyot segítené. Tény azonban, hogy e tekintetben legjobbet elérni — ha a helyzetet komoly kötelességszerűen fogják fel — maguk a vendéglősök és pincézerek tudnak. Csak egy kis akarat kell s egy kissé többet foglalkozni s törődni a saját érdekkel, a melyet is megvédeni és legeredményesebben előmozdítani: a legjobbi, a leghelyesebb eszköz és mód — az ösztartás.

KÜLÖNFÉLEK.

Lapunk jelen számából, térszűke miatt, több közleményből, így ezek között egy a „közösség” ügyét ismerető érdekes czikkünk, ezenkívül egy mostani számmunkkal nyitott „Csarnok” című rovatunk, mekülönbözt a „Boraszat és Pincézérség” rovat — egészen — a jövő számunkra maradtak.

Jű hitelésítés. A szeszis italoknak, bor, sör és pálinka kimérés tárgyában, a pénzügyi miniszter rendeletet bocsátott ki, amelynek értelmében a kimérés, t. é. július 1-től, kizárólag csak korona bélyeggel hiteltesített edényekben vagy poharakban történhetik.

Vége a nagy trafikoknak. Mint mindennek eljön egykor a halála órája, úgy eljön a nagy trafikoké is. Fel fogják hunyni szemeket és elfognak költözni ebből az árnyék világából, egy másik egy szebb és jobb habzába, oda — a hol immár nem jár semmi. A nagy trafikok ugyanis megszűnnek, a mennyiben f. é. augusztus 1-ével állami kezelésbe mennek át. Igaz ugyan, hogy a trafikot eddig is az állam kezelte, csak hogy a kis tözsdék nem *közvetlenül*, hanem a nagy trafikostól szereztek be a dolháyt. Ebből támadt aztán a közönység köréből annyiszor felhangzó panasz, a mely rendszeren a kis trafikoknak a világs és barna szivarokért folytatott harcából keletkezett. — Augusztus 1-én mind ez megszűnik, miután a nagy trafikok helyett a kinstárs emberei részrehajlatlanul fogják a kis tözsdéknél a szöke és barna szivarok kizsologáitani. A nagy trafikok megszűnésén, mi füstölő emberei a világnak annyiban örülhetünk, hogy az állam a nagy tözsdéknek eddig engedett százalék — haszon megtakarítása által, rövid idő múlva olcsóbbra fogja szabni a szivarok árát.

Jű találmány. A mire senki se kíváncsi. Amerikában sok bolondot kitalálnak, újabban azt is kitaláltak, hogy a földi mogoróhól vajd lehet egyártani, amely állítólag a vajdál, ha nem is jobb, de avval egyenlő táptértek. Az újnemű vajnak becsé és előnye még az is, hogy a gyártása igen egyszerű. Ugyanis, a

gumókat kiválógtatják, megzisztítják, meglámozzák, egy forgó dobban meg-sítik és aztán finom lisztbe őrölik. A liszt, a földiogyoró természetes olaj-tartalmaól tézias lesz s a színe na-rasas sárga. Hogy pulbáb, és lágybáb összeállás legyen, deszfilit vizet ke-vernek hozzá s — k-szen van a vaj. Hír szerint Amerikában nagyon ked-velik ezt az új fajta vajat, de máshol — nem kívánásik rája.

A halak és rákok szaporítása. Közga-dásainkban est az egyik hasznos és fo-ntos ágát, a legutóbbi időben komoly vesze-delen fenyegette. A hóla természetöl híres Balatonról ugyancs az a hír költ szánya, hogy a magyar tenger híres fogászai és más jöleséb halak) majdnem mind kipusztaltak, míg a sebes tiszta folyóból, a rákok usztak ki. Ez utóbbi illetőleg, a földművelésügyi kormány már intézkedett, amennyiben jeles miniszterünk Darányi, nem régebb Tegezdnek egy sereg rákok küldött, hogy azokat, a Tiszát vízvárdékkal betöltés vegezt, ereszk a vízbe. Mialatt azonban ezt megelő-zőleg a miniszter már egy ízben ráköt le-velezt, a melyek a vízbe helyezett biamo-nak, nem tulni mind okból, nem felelték meg, — miniszter ut szantál sükségnek tar-totta, hogy a Szigedieknek egy kicsinyt kí-tanítsa, a rákokat a vízbe eresztése néve. Megírta hát a Szigedieknek, hogy a rák hátra felé megy s így azokat ne fejejl, hanem láb-ból ereszk a Tiszának, a honnan aztán ez esetben nem tudnak kúszni. — Balaton ha-lal keresztes fűszere egyen azoknálme-gy folytak be. Itt ugyanis a halat egy usztattak ki; vagyis ornalsók, működtet már évek óta oly eredményel, hogy a balaton jeleséb halai annyira megfogytak, hogy az ott lévő hal állományának alig 6172 szá-zalekét. A balatoni halászati társaság, mely a tónak behalnépesítését határozta el, a múlt hélejen, 20 millió szllo kirak helyes-zett el halászati alkalmas pontoknak s még 10 millió petét Schwarzember-ger herceg, Wödingani uradalmaól ere-zettek be, míg ezenkívül 100 ezer tükör pontyot besztottak a balatonba, a melyet Karácsony Jenő tapolyai tá gazdaságából vásároltak; s a melyek is ha maradásól lesz-nek, remélhetjük, hogy halnak-ráknak, bősé-gében leend ismét huna.

Ha a tej hamis. Hogy a tej nincs-e vízzel vegyítve, igen könnyen meglehet tudni, ha a teje egy tiszta feynes kötü-tű dugunk merőlegess-n aztán azt harantason kivonjuk abból. Ha a tñ teje sepp marad, akkor a tej tiszta, ha nem marad rajta teje sepp, akkor vízzel kevert, vagyis — hamis.

Mennyibe kerül a gyűjtő. A legújabb statisztikai adatok szerint, a gyűfűrt kiföldnek tisztán a múlt évben 1,185'000 korónát fizettünk ki. Ez csak a gyűjtő. Hol van még a többi? . . .

Bozhamisítások. „Rájár a rud a bozhamisítókra” — írja a „Bozásztí Lapok”, a melynek ne adj Isten, hogy egy száma jelene meg a nélkül, hogy bozhamisításért eütleketet ne közzöle. Így a legutóbbimejelenl számban is egy egész sereg hamisítónak ítéletét küzli a kik nem okvta az igazságszolgálat-as által eddig anyi hasonló sorsra jutott társaik esetöböl — nagy megondolatlannal követétek — el hamisítós-kokat és lettek ezáltal maguknak és jóhírnekek maguk megrontói. A ma-guknak és másoknak is roszt akaró, de leginkább a magyar bozaink jó hírne-vének legutóbbé ártó s megbűntettet emberek — akik mesterséges bozaink for-galomba hozatala miatt marasztaltattak el

előg tekintélyes összegekre, a következők : — Zimmermann Jakob elítéltezt: 200 kor. — Zimmermann Márton 300 kor. — Frédrich Mátyás 200 kor. — Heckenberger József 200 kor. — Baum-gartner Jakob 200 kor. — Eszperger B. Jakob 200 kor. — Schaur Ferdinánd 200 kor. — Schaur Mennyhiért 200 — Eszperger Ferdinánd 200 és Schaur János 300 korónára ezenkívül 224 kor. 14 fl. vagy viz-gálati és 20 kor. el-járási és végül a közeतेendő ítéletei-kért járó költségek megfizetésére ma-rasztaltattak el. Mi úgy véljük, hogy a hamisítók ha az utóbbi snjtó marasz-talása el is marad, nem igen bántuk volna.

Egészség és táplálkozás. Egészsé-günkre — mindenek között legna-gyobb befolyással van a rendes táplál-kozás, vagyis az ételeknek oly mértékben való használása, hogy az egészségi szempontból meg ne ártson. Leggyor-sabban keletkeznek betegségek az által, ha oly ételeket, vagy italokat fogyasztunk, melyeket a gyomrunk nem bír el. A köllően meg nem rágott étel, még a legjobb gyomrot is megerőlteti, vala-mint ártalmára vannak az emésztő szer-vezetnek az oly ételek is, a melyeket a gyomor nevé nem képes feloldani. Ilyenek például a nyers és fel nem ha-bart tojás, a melyben a nyers tojásfe-hérnyé a gyomorban megkeményedik és hosszú ideig ellenáll a gyomorsav-nak. A keményen főtt tojás ellenben — melyről ugyan sokan tévesen hiszik, hogy nehezen emésztők, ha jól meg-rágnák, egyike a legkönnyebb ételek-nek. Nagyon ártalmas azon elterjedt szokás, hogy az ételeket túlfurronn fo-gyasztják. A gyomor nyálkahártyája rendkívül érzékeny és egy túlfurro falat vagy korty, anélkül, hogy észre-vennék leforrázott gyomrunkon, sebet ejt, mely éleveslyeseg betegséget is vonhat maga után. Mig több vissza-élést követnek el az élveztési szerrekek. Sokan nagyon szeretik a fűszereket, a mi pedig rossz szokás, különösen a gyermekeknel, kik a fűszer élvezete által idegesekké lesznek. A ki hosszabb ideig túlerős kávéé iszik, szívbántal-makat kap. Sok né a túlságos kávéväs-nak köszönhető sárgaságát. A dohány szintén nagy befolyással van az egész-ségre, és igen sok bajnak az okozója. Sokaknak meg van az a rossz szokásuk, hogy a fűstöt lenyelik, mi biztos mód a gyomor megrontására; mások pedig tüdejükbe szívják a fűstöt; — ezek tü-dejüket áldozzák föl okatlan kedvtel-sétsékek.

Penészes bordók tisztántartása. A hordót a benne képződött penésztől többféle módon lehet megzisztítani. A tisztításnak akarmelyik módját használja azonban az ember, arra mindig nagyon kell ügyelni, hogy meleg víz ne kerüljön a hordóba, mielőtt penészbombákkal töl-kéltesen ki nem takarítottábólje. Ha meleg vízzel jön érintkezésbe a penészgomba, akkor abból rossz szagú illó anyagok képződnek, melyek behatolnak a fába s onnan aztán csak nagy ne-hezen távolíthatók el. A penészes hordót

telőt mindenekelőtt hideg vízzel kell kiöblíteni s falait kéfével jól le kell dörzsölni. Csak mikor ez megtörtént, eresztik bele a hordóba a forró gőzt vagy forró vizet. A tisztításhoz használt vízhez oltott meszet, szódát, kénsavat vagy kénsavas meszet kevernek.

ÜZESZT JÁREJNK.

Lapunk régi levezőit és tudósított tiszt-lettel kérjük, hogy a hatások-rúbbe és azok lapunkat illető szakküretet, fizetési-és helyváltoztatásokat, sziveskedje-jék beküldeni. Lapunk zárása — amed-dig a lapba közlemények felvetelnek, minden pénteken reggel 9 órákor van.

Egy új kavéházának szaporodt meg jót fővárosi kavéházaink száma. Az utjona-n szabályozott Belváros leendő egyik legesze-bb és forgalmasabb csoportján. A melyen most a királynak háza épül és Klotild királyi her-cszegnő két háza áll; létesült ez utóbbi épü-letek, a Klotild paloták egyikeben a „Bel-városi kavéház” mely a kir. herczegnő rendkívül pompával s fényvel rendeztet-tek be. A mind-nem elragadó, előkelő s fontos klubusér kavéháznak — mely a fővárosnak egyik legeszebb ekességet képviselője: Steur-Sándor, a kavés szakkapirnak egyik legkírú nobb tagja, közméret szaktársunk és lapunk barátja nyerte el, ki is legutóbb az Er-zsebetkörúri „Newyork kavéház” azt megelő-zőleg a közövével Newyork szállodat bírta: A legeszebb fővárosi kavéháznak endőrszer-tulajdonosa, Steur Sándor kiváló szaktár-sunknak, amidőn ezen alkalommal a legújori-bb szerencsejátékokat fejtezik ki, meg-vagynak győződve, hogy régi jóhírnevéhez méltóan és révén ezen remek szép kavé-ház, a fővárosi kavéosság színe javának alán-dó találkozó helye fog lenni.

Szálloda átvétel. Guda István közméret és mesze híres szaktársunk, legutóbb a szentesi „Petőfi szálló”-t tulajdonosra, június hélejen Congrádon az ugyancsak ál-tala jóhíre hozott Magyar királyi szállót vette át. A régi gazdájához vissza került szállóának régi forgalmu élete már is új-leadult, a mi egyuttal azon reményekre joga-dított minket, hogy sem t. barátunk nem bánta meg, hogy az ő régi ismerősei közé vissza került, sem a congrádi közönség — hogy Szenteset oda hagyta. Az új változás alkalmaól őszinte ödvözlöetünk!

Híres Devecserben. Devecserben a régi jó hírnevek örömdő Nay-féle szállodat s kavéházat Stóger Miksa közméret szaktár-sunk, a kis-cselélt Hungaria-szálló velt bérője vette át. Nagy szakképzettségi szaktársunknak aiknek előbbben műkö-déséi révén az utazó közönség előtt is igen nagy és jó híre van, — ezen alkalommal őszintén gratulálunk s ki-vánjuk azületének előmenetelét és föl-virágzását.

Pfűsz József Budán, a Késztelen-ú 11 szám alatt nem rég át vett jó hírű és for-galmu vendégfogó, egy igen csinos és kelle-mes nyári kethelyiséggel bővítette ki, a melynek ünnepélyes megnyitása a múlt hé közepén volt.

Szegeden. Kovács Péter az „Ujvilág-hoz” címzettet to galmas vendégöl, a múlt hónapban vette át. A tiszta ita-lárol és olcsó s jó ételéről jóhíru ven-dégöl, ajánljuk szaktársaink figyelmébe.

Vendégő nyitas. Hutter János Szpron-ban, a Szent-György-utczai 8. szám al-lévő saját házában, június hé 2-án egy izé

esen berendezett vendéglőt nyitott. Az új vendéglő, gazdaságának ama szisztemája folytan, hogy a régi soproni kocsmárosok példáját követve jó bort mér, már is igen szép meneteknek örvend.

Kávéház átvetel. A múlt hónapban budapesti a József-körúton lévő s az előkelő közönség által igen kedvelt s jó hírnevű „Baross kávéház” gazdái eszébe jutott. Előbbi tulajdonosától, *Gfeller József*-től, aki az igen csinosan és izélesen berendezett kávéházat alapította s ki most a kávéházzal szemben lévő „Sas” nagy vendéglőjének vezetését vette át személyesen — *Gruber Károly* vette át. A midőn a volt tulajdonosnak; a saját vezetésébe át ment üzletéhez is azt a szerencsét kívánjuk a mi régi üzletéhez volt, a kávéház új tulajdonosát, t. szakértőnknek, ugyancsak kiváló munkáinkkal kapcsolatban, a legmelegebben gratuláljuk!

Új vendéglő. — Híres Nagy-Kunság városában Karczagon, Lipósy Juliánna, egy új vendéglőt rendezett be csinosan és nyitotta azt meg, a múlt hó végén. Vállalkozó t. női szakértőnk törekvéseit, az ottani publikum méltányolja és vendéglőjét nagy számmal látogatja.

Csőd. Soproni levelezőknek, a múlt hó vége felé azon kellemetlen hírről értesített bennünk, hogy a soproni kaszinó vendéglő Csödbe került. — Ugyanis a soproni vendéglős-karnak egy kiváló és kóstizteletben álló tagja, *Kochs Károly* sajtársunknak csödt kért maga ellen, mit a kir. törvényszék mint csödbbírósg az is rendelt vagyonára. Az aktív és passzívát 12.400, illetve 10.500 forintot tesznek ki.

Esterezomban a Simor János utca 418. szám a házban, *Németh János*, egy a mai kor igényeinek megfelelő csinos vendéglőt rendezett be, a melynek unnepejéves megnyitása július hó 8-án volt. Sok szerencsét.

Új vendéglő. Mint egyik májusi lapunkban megemlítettük, *Németh Lajos* a *Népszínház* és *Németh-utca* sarkán egy új vendéglőt nyitott. Szakosztályunknak ezen igyekvő s érdemes tagja, *Németh Lajos*, említtett vendéglőjét, a József-körúttól alig tíz lépésnyire eső *Németh-utca* és *Népszínház-utca* sarkán, a múlt hóban rendezte be szép csinosan s a ma kornak megfelelően. Sajtársunknak, a ki mindent elkövet arra, hogy vendégei minél jobban legyenek kielégítve, úgy szintén az igen alkalmas helyen, — központban fekvő vendéglőjét, ajánljuk a fővárosban érkező sajtársaink figyelmébe.

Helylátogatások. *Bayer Jani* Dél-Afrikából, hol *Southampton British Steers Ship* zászlásig hajóján volt alkalmazva; *Londona* érkezett; — *Siklósyi Jenő*, ki Párisból érkezett *Londonba*, a *Londoni M. P. Kör* által rövid idő alatt — *Dufferin Lodge Haze, Near Brighton* — (Anglia) nyert alkalmazását. — A bpesti Margitszigeti felső Kaps vendéglőben a következők vannak alkalmazásban: — *Koppel Samu* főpincéz, *Grécy Kálmán* füzetpincéz, *Babista József* szobafőpincéz, — *Szabó János*, — *Gebhard Lajos*, — *Czetter Samu*, — *Asubach Rafael*, — *Maga Sándor*, — *Yever Vilmos*, — *Röszényi Béla*, — *Hall József*, — *Kuchta Mátyás*, — *Nagy Sándor*, — *Kompanek Ignác* és *Takács József*. — Az Alsó-Szigeti főpincézi állást *Puspók József* tölti be,

mint *Jakabik Ferenc* füzetpincézi, — *Zsufa János*, — *Antaluk Károly*, — *Farkas Károly*, — *Payer Géza*, — *Zsulyavitsky Bernát* és *Gebauer Lajos* éthorodai állást nyertek. — Az Ülevezetői állást *Herold J* tölti be. — *Krejszits Ferenc*, ki Besztercén, a Magyar király szállóban huzamos időig működött mint éthorodai, ugyancsak ott a főpincézi állást vette át. — *Lakatos János S-A.* Új helyen a Magyar király szállóban borfü levél, ugyanott éthorodának tettegette elő. — *Bradt József* Bpestben a Jahn étteremben füzetpincézi állást nyert, — ugyanott *Glatzer András* borfü éthorodának lett előléptetve. — Bpestben az Otthon kávéház volt főpincézre *László Géza* ugyanígy állást az „Elite kávéház”-ban foglalt, míg elődje *Bronn Károly* a varodigeli Grober szász főpincézi állást vette át. — *Andorner Gyula* Herkulesfürdőben a „gyogyosarnok” étteremben foglalt állást. — *Weiszkröser Lipót* Mezőcsézfürdő szobafőpincézi állást és *Metzner Géza* Szegeden a Ferecs sas szállóban füzetpincézi állást nyertek. — *Mikó Lajos* Szegeden az Europa szállóban mint éthorodai, ugyanitt a kávéházban *Klucsik Mayhert* számláló pincézi állást foglaltak. *Czigler József* az Ádam kávéházban — Szegeden, mint főpincéz s ugyancsak ily állást foglalt *Nagy János* Nyiregyházán a Korona szállóban. — *Vadnai Ferenc* Csongrádon a Magyar király szálló főpincézi állást foglalta el. — *Fücs Mátyás B.* Csabán a Fiume szállóban mint éthorodai és *Solti Lajos* és *Mohai Antq* Aradon a Kánya-féle étteremben nyertek éthorodai állást. — *Schwechtle József* Miskolcon a „Budapest” szálló sörcsarnok főpincézi állást foglalta el. — *Blahut Dániel* a szegedi Európa kávéház hosszú időn át volt főpincézre, ugyanott a „Tiszá kávéház” főpincézi állást vette át. — *Kocsis József* a szegedi Kass virágod füzetpincézi állást foglalta el. — *Füst János* az *Abbazia* „Grand-Hotel”-hosszú időn át volt főpincézre *Gleichenbergben* a „Curhaus Restaurant” füzetpincézi állást nyert. — *Spatny Gusztáv* Alsó-Titrafürdőben a nagy vendéglőben mint éthorodai nyert alkalmazását. Helyét a bpesti Rémi szállóban *Kondor Ferenc* éthorodai — Szegedről — foglalta el. — Szegeden állást nyertek: — *Korbács Antal* a „Tiszá” kávéházban mint reggeli számláló, — *Jakabovits Ferenc* a Ferescsotás kávéházban mint főpincéz, ugyanitt mint segédpincéz: *Varga Pál*. — Az Europa Kávéház főpincézi állást *Popper Mihály* és *Bonyossy Károly* a Proféta étteremben mint éthorodai — foglalták el. — *Ott Károly* a szegedi Kass virágod volt pincézre, Újvidéken az Ersebet szász éttermi füzetpincézi állást foglalta. — *Magyar János* Nyiregyházán a Korona szállóban mint éthorodai nyert állást. — *Lullák Ferenc* Újdombóváron, a pályavári vendéglőben éthorodai állást nyert. — *Takács József* Tatavárosban a Sarcos-fele vendéglő főpincézi állást foglalta el. — *Langk Gyula* Tasnádon, a központi szállóban nyert alkalmazását. — *Kozó József* Ungváron a Korona szálló főpincézi állást foglalta el. — *Szénas Imre* Budán a „Sorosközi” vendéglőben éthorodai alkalmazását nyert.

Olvasó közönségünknek figyelmét a mai számunkban közölt *Brauch Ignác* hirdetésére, a szegedi Palfy-féle rozs-paprikára, nemkülönbön hirdetésű oldalunk többi közleményére ezuttal is felhívjuk.

Gyászrovat.

Két jó kocsmáros halála. Sopronban az elmúlt hó közepén, két jó magyar vendéglős hirtelen le öökre szemeiket. Az elhunytak, *Feichinger György* — a kath. konventnek volt tagja, és *Mészáros Mihály*, mindkettőnk közísteletben álló városi polgárok, — a Kistérszobában laktak, és jó borukról igen nagy népszerűségnek örvendtek. A gyászhirod általában s mely részvételt keltő volta a közönség körében s a két jó kocsmáros nagy számmal kísérték el a legutolsó utra. — Áldás és béke poraira!

Egy kesőn érkezett gyászjelentés. — A kellemetlen esetek és gyászhirodok hónapjában június hó elején, egy közismert s derék főpincéz szakértársunknak hozta halál híret, a következők:

Gyászjelentés.

Özv. *Vigh Istváné* szül. *Pasuth Mária*, a legmelyebb fájdalomtelt szívvel jelenti a forrón szeretett férj, illetve testvér, vő és só ornak *Vigh István*ok folyó évi május hó 12-én é. u. 6 órakor, életének 40-ik évében szívizületlenség következtében történt elhalálozását. A boldogultnak hűlt tetemei t. hó 14-én délután 3 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint, a középő temetőben örök nyugalomra tetették. Szentés, 1900. május 12-én. Áldás és béke emlékeztet!

JNEN — ONNAN.

A Magyar pincézrekhez!

Magyar pincéz tekinth magad,
Lelencséd: rád vagy ragad!
Bár minsen bantattem véred,
Mégis gyantnak a neked.
Légyen bár a szél távol,
Mégis hat szél a gyórtól.
S bár legy erődtelen mint a bék,
Megalétköben csinos s szép.
Igazzság s udvarias
Szelvedben hazajús —
A gyant nem tartod vissza
Mert e né: pincézre nem tiszta.

Meg kell e neel tisztán,
S rá alkalmas szed keresztén,
Es csak keresztén kell, tessék,
Ha minden ha kártós tessék:
Ha ki szakmáját szereti,
S abban komolyt keresi,
S ha szakmájának erődtelen,
Egy szelében s egyértelen —
Országosok tomorálnak!
Egy egyjussom komorálnak!
Szelvedben, örök semmi,
Egyre kell tiszta az gyórtól:
Egy szed leander is csak foglald,
De ezertől több lesz már,
Mi is ily örök tessék,
Ha korlátot s együtt tessék.

Mert szerjük mi pincéznek másnak,
Kik munkánk odórtó ósának?
Adjunk inkább a közjóra,
Egy s mindnyágra: neves eztra.
Értő a pincéz nem tisztán,
S a kocsári szava rábát,
Szakmájunk emeléstől lassan,
S ha vártjátok okoson
Tiszta lesz a helyzet, s végül,
Az alap szelvéren épül.

Létod kedves magyar kártós!
Emogt ér az ősszertartás:
Ne állj tehát hátra, s félre,
Ezen köllésd: előre!

Oda, ahol a jó irány,
Melyet a jelen kor követ,
Hívtam a hátam kell menni...
Hisz tudnak mi ha kell, teani! ?

Vessük hát ki a rossz ferget,
Mely szabinre áraszt mérget.
Balszom kell a beteg sebre,
S bántes a gonosz tettre.

Igy mond olyan cselőseiről, éreim,
Melyek beszélték cánk.

Föl: hát kártársak mindnyájan,
S éjtsük föl minden áron

Szakszótályombok templomát,
S mindnyájan védő otthonát:

Melyek neve csak ez lehet: —
Majnyor O. P. Egyesület! :

Folkstone (Anglia) 1900. június 8.

Báki Imre.

Mennyi pénz van a világon?

Az egész földön összesen 25 ezer millió értékű bankjegy és nemes fém van forgalomban. A mult év végén az összes európai jegybankok bankjegyforgalma 14,992 milliót ért el, az arany-inkasszó 7859 milliót, az ezüst inkasszó 2587 milliót, ami összesen 25,830,000,000 frank felel meg. Amerika felfedezőitől napjainkig vagyis négyszáz év alatt a föld gyomrából 50 milliárd értékű aranyat és 60 milliárd értékű ezüstöt bányáztak ki. Ez év február végén a hivatalos francia árfolyomlap 442 részvényszerűságot foglalt magában, melyeknek 90,900,250 címlete (részvények és kötvények) a napi árfolyomán 32 milliárd értékű tőkét és 203 állam-, megyei vagy városi kölcsön 56 millió értékű tőkét képvisel. Hozzávéve még ehhez 29 milliárd értékű francia járadékot, a hivatalosan jegyzett francia értékpapírok tőkéértéke 125 milliárd.

A VÉN FOGADÓ.

Rotoz regénye.

I.

A mire nem gondol az ember.

Az én kis babámnak,
Haj de szép az arca! . . .

Ha eszükol piros,

Tuli, tuli piros —

Rózsza terem rajta, . . .

Az 1848 és 50-es közötti időben, túl a dunán ezt az igen felkapott, más különben pedig igen kedves nótát fűlt Bándori Péter, amint a Kiskenderes felé vivő széles, köveses és poros országúton mérte nagy léptekkel A nótá hangzott, s az idő telett; és Bándori Péter észre sem vette, hogy az országútnak jobb telen, a majd nem egy jó mértőföldnyire húzódó bakonyi erdő, a háta mögött maradt. De amint ezt nem vette észre, ép úgy nem tűnt föl neki, az a két bubos pityer sem, a melyek ott előtte, a széles posta uton szállógalgáltak, röpködtek és ugrándoztak, már közel egy óra hosszat. Mifele két tollas állatba lajt ürdögök lehettek ezek, s mit jelenthettek az a bizonyára nem ok nélküli eljárásuk, hogy ezt az utast már egy óra óta kísérték, — helyesebben mondva: vezették; miután mindig előtte röpködtek, szállógalgáltak és ugrándoztak.

Mi a manóért tettek ezt? . . .

A milyen furesnak, titokzatosnak és komplikálnak tűnik fel az első pillanathoz az a kérdés, ép olyan semmit jelentő volt, a kérdés mérvét illető dolog. A bubos pityerek ugyanis semmi rozsban sem törtek a fejüket, a mikor a fenti eljárást követe meg tovább is

folytatták repülő és ugráló mesterségüket. Az egész a dologban csak az volt, hogy annyira megtetszett nekik a Bándori Péter nótája, hogy hét faluért nem adták volna oda azt a menyei élvezetet, a melybe részesültek a vidám ária által. Tollas kebelükben mintha megmozdultal éreztek volna valamit s kicsiny szemkeikben égni vélték a lelkesült örömeik tüzeit, amint ott mentek az ugrándozó Bándori előtt, a poros országúton. Le-le szálltak, föl-föl rebentek, s amint a köhajítással távolságban ismet leszállottak, vissza lefe fordultak és úgy hallgatták a gyönyörű nótát, a bolondos madarak. S a nótá hangzott:

Tuli, tuli piros —

Rózsza terem rajta . . .

Bándori Péter amiótától csak a született emberiség sorjában tudta magát; nem birt vissza emlékezni, hogy mikor is volt még egyszer ilyen kedve; a mit különben ő nala megállapítani — igen nehezen lehetett, már csak azért is, miután ő még szomo-u sohasem volt. Legalább ő ezt úgy tudta; s ennek az ellenkezőjét más sem tapasztalta. Örökös jó kedvelő és vigkedvelő, a mely folyton a móka, trefa és más iyi bolondságok felé hajlott: ismertek őt széles túl a dunán, sőt még azon innen is egy jó darabon. S aki ismerte az szerette és kedvelte. Öregek, fiatalok emberek s asszonyok, de még a léányok is — mind-mind jó barátságban voltak vele, és rajongták érte. Ha jött: nem eresztették: s ha nem jött: várták. S a merre ment, a hol megfordult: mindenütt otthón volt. S furcsa, hogy a sok otthón daczára, neki egy igazi otthona sem volt. De hát törődött is ő ezzel. S a mint ezzel, úgy nem törődött mással sem. Nem gondolt ő semmivel, amiuthogy most sincsen más az eszébe, mint a

Tuli, tuli piros —

Rózsza terem rajta! . . .

Gyönyörű szép idő volt. A nap verőfénye és meleg, de nem oly túlságosan, hogy a magyar domlány a vállra kerüljön. Bándori igen jól, igen kellemesen érezte magát. Hangulat kedélye olyan volt, hogy még soha se ilyen. Széles jó kedvében szeretett volna valami — valami olyant tenni, amit még soha senki sem tett, s mit csak a pegazusok lovagjai, az ihlet elragadta poéta lelkek álmodtak meg. Szeretett volna föl a magasba, a napig és még azon is túl röplölni. Szerette volna ezt a csodás és titkos mindenséget, azon az oldalon is látni, s szemlélni: a nap világot közvetlen környező légkört s azon túl már a menyország szép szomszédágában lévő szép természetet. „Hah, mi szép és mi elragadó lehet ott — de csak ott! . . . ez a földön is egy bájos természet! kiállított föl Bándori . . . S amint ezt mondta fölvezett az egre és onnét ismét le a földre, ahol a tekintetőnek most feltűnő gyönyörű valóság, egészen meg lepte. Alig győzte nézni s csodálni, a madarak csicseregésétől s dalától hangos mezőséget; a mögötte megsza-

kadt erdőségből messzi felkörbe, merészen futó pázistos s virágos betet, az ezt környező tel virágos buja erket, s azon túl, — előtte, háta mögött és mellette elterülő s arany kalászt érlelő zöld vetések rengő táblait. S midőn ekkor még az előtt szállógalgáló és ugrándozó bubos pityereket is meg látta: a természet gyönyörűtől ittasultan és elérékenyűlve rebegtek a jkai, a költőnek ezen szép dalát:

Szent természet! dnykálkódó anyám!

Szeretlek én kimonáthatatlannal . . .

A következmények jelenségei, a három cigány gyerekei.

Gondolatlan, vidáman dalolva s énekelve, majd a remek tájnak gyönyörködésébe el-elmerülve folytatta tovább utját Bándori. Tetszett neki a bubos madaraknak csintalan játéka s igen jól mulatott, a mikor arra a következtetésre jutott, hogy azok, az ő dalolása miatt nem tágtának előle. Néha-néha elkezdte őket integetni, hivni magához. De azok ezt nem tették. Nem jöttek. Mindegy, azért nem haragudott rájuk.

De meg haragudott szörnyen, a mint a közben egész hirtelen, termett mellette három póre, meztelen cigány gyereke, s oh ezek a bestiak! . . . mint zavartak egyszerre szét illyltek, a természet gyönyörűségeit teljesen magában érező Bándorinak . . . Elkezdtek öbégatni, rimánkodni s knyorolani, és — hánnyi a cigány kerekét. No de várjatok csak! . . .

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

I. Ilyparitánsk és miniszor szaktársainkat, a ki baktáink iránt érdeklődnek, tiszteltetésen fölkerjük, hogy a helyelőállítások cestet, eseten le korábbi érkező új kártársunk cest, címét és üzleti állásait megnevezésül, újrátörőre szerkesztőink szerkesztőségünknek beádatni. A beádatás törtenhét leél, vagy le, lapon, máj költöket is kártársainkat, káratna közzéget csepettünk. Felkerjük különben a förléghelyben lévő ismerős kártársunkat, hogy az ott állományában lévő kártársok címat beádatni szerkesztőinknek.

T. Tóváros. Borait vettük s annak értelmeben intézkedünk. A többit illetőleg, kártársainkat levelet küldtünk. Szerevles üdv.

K. J. Únevár. No csakogy már kártársunk — elő került. Komolyan kerdtünk felni, hogy a szakszorgalma meg valami baj érte. A kért lapot — levelet együtt — folyósiortuk. Üdv.

F. J. U. d-var. Öszinte szerevles kívánattal lapunk megjelenésére, őszinte köszönettel vettük s viszont azért fogadják a mi legzavesebb búvákvánatunkat.

B. J. London. — Nagy Albiont és a leg-sötétebb Afrikát járó kártársunk levelet megkapunk és a küldött borralvót zsebre, azaz félre tettük. Majd a jövő számainkban olvészük. Lapok? hát azok fognak menni ezután, igen pontosan. Üdvöletünk.

Kiadóhivatali üzenetek.

K. F. Beszterce. — G. A. Ungos — S. V. Temesvár. — R. J. Gy. Jéhevár. — M. D. India. — A f. é. május ho folyamán küldött megred előzetes köszönettel vettük s itt nyugtatjuk. Együttal van szerezcsünk értesítési t. előzetesünket, hogy a lap szűnési idejét az előzetesül idő tartamának megfelelőleg kikazítottuk.

Lapkádó tulajdonos:

D O B Ó G Y L A .

PAP EMIL

Magyarország egyedül enged. Billiárd-kréták feltalálója és gyártója

BUDAPEST, IV., Rostély-utca 1.

Közkezdelt „Merkur” kék Billiárd kréta 100 db 4 kor 40 fill. Crute d'Italie Capri, mely jóságára felülmúlja az összes eddig gyártott franczia és olasz Billiárd-krétákat 100 darab — — — — — 6 kor. — fill.

Főraktárak:

Budapestben, **NOVÁK KÁROLY** műszerforgalvos, Keeskometi-utca. **FRIED ZSIGMOND** műszerforgalvos, Nagymező-utca 9. — Romániában, Iliescu és Tiroz uraknál Jassi stb.

Pálffy-féle rózsapaprika.

Egy próbarendelés elégséges, hogy habár jóval drágább a többi paprikánál, mégis azt használjuk.

== Szép színű nem erős ==

Mintát, árjegyzéket bérmentve küld

Pálffy-féle cs. és ktr. szab. paprikagyár
SZEGEDEN.

KIS HIRDETÉSEK.

Ezen rovatban minden egyszeri szó beiktatása 4. vastagabb betűkből 8 fillérbe kerül. A kis hirdetések díja előre fizetendő. Jellege alatti ezimek nem közölhetnek. Felvilágosítást ad, és ajánlatokat továbbít a kiadóhivatal. Írásbeli válaszokhoz 10 fill. levélbélyeg mellékelendő.

Gzintár.

Vendéglők, kávéházak, és szárazközhelyek utuntalója. (Ezen rovatban minden cím egyszeri közlése 30 fill. kerül.)

BUDAPEST.

Arany-bika vendéglő (Tóth József) Lónyai-utca

Hazám kávéház (Pollák Sándor) József-körút sarkán.

Karikás Lajos vendéglője Magyar-utca.

Munkácsy kávéház Kerepesi-út Luther-udvar.

Németh János vendéglője József-körút.

Gentry kávéház (Molnár János) Magyar-utca.

Németh Lajos vendéglője Népszínház- és Német-u. sarkán,

Kerestetnek.

Felkértem azon t. kartársak, akik az alanti címekről tudomással bírnak, hogy a keresett cím megnevezésével, a címet kereső kartársakat egy lev. lapon értesíteni sziveskedjenek — Kerestetnek. *Lusztig Vilmos* főpincér (Ungvár, Korona szálló) által, *Fiedler Gyula* éthordó, és *Czenger Béla* (Herkulesfürdő cursalon) ált. *Lusztig Gy. fop.*

Vendéglő és szálloda bérbeadása!

Egy igen élénk forgalmu, nagy környekkel bíró vidéki városban (megye székhely), a hol eddigelő csak egy szálloda áll fenn, jelenleg egy vendéglővel egybekötött szálloda épül, mely túlajdonosa — szakismeret híján — bérbe adni óhajt. Cím *Mittelmann Sándor* vendéglős (Ungvár.)

Szabadalmi szám 16794.

Beck Károly

ujjonnan feltalált és szabadalmazott

== első ablak-szellőztető ==

Alkalmazhatók szögletes és félkörű ablakokra. Egészség szempontjából igen ajánlatok, mert a legnagyobb helyiséget is léghezam nélkül szellőztetik. Bárkitől könnyen felhelyezhetők. Kiköltözés alkalmával anélkül, hogy a fa, vagy fal rongálódna könnyen levehetőek.

Kávéházak, vendéglők, iskolák

és magánlakásokra nélkülözhetetlenek!

Áruk 3 forint 80 krajczártól 6 frt 50 krajczárig.

Képviselve: **Eble Lajos** által, VI., Révay-utca 24.

Vidéki megrendelések gyorsan teljesíttetnek.

Tisztelettel

Beck Károly lakatos-mester.

== Budapest, VIII., József-utca 28. ==

Kávésok és vendéglősök b. figyelmébe!

Bútor, paszomány és bútorzsínör, függőgyökítők, bojtok, rojtok és mindennemű decoratió-czikket készit nagyban és kicsinybeni elárúsításra

BARUCH IGNÁCZ

BUDAPEST,

VIII. ker., Ágoston-utca 18.

KRIEGLER FERENCZ FIA

borügynöksége (alapított 1879) a vendéglős uraknak, mint régi megbizható czég

valódi tiszta moóri borok

bevásárlására ajánlkozik. A czég régi hire teljes megbizhatósága mellett szől.

KRIEGLER SÁNDOR,

bor ellenörző-bizottsági tag, városi képviselő

MOÓR, FEJER-MEGYE.

Hirdetések felvételnek az „**Ujkor-Lapok**” kiadóhivatalában. Budapest, II. ker, Fhg. Albrecht-út, 8.